PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz ČÍSLO 7 / 2024 ČERVENEC

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

ROZHOVOR: Aleš Procházka: „Je úžasné, že děti hrají divadlo!“

POZVÁNKY: Do Sladovny v Písku na čaj a med, nebo na pivo?

PUBLICISTIKA: Rosťa Homola – Na charakteru záleží...

AKTUÁLNĚ: 48. ročník Akce Acrocephalus na Řežabinci

PŘÍRODA: V hlavní roli opět čápi – stěhování, které se povedlo

ROZHOVOR: Ivan Náprstek – nový ředitel Prácheňského muzea

foto Tom Dvořák

foto Zdenka Jelenová

Šimon uprostřed bílých „andělů“ – Line dance klub Písek (TCS Louisiana) chystá charitativní kalendář 2025

DIVADLO POD ČAROU

Srpen 2024

Radegast Kozel Plzeň 10 11 12

Pá 2.	20:00	**Kamarádi z pískoviště** Písečtí hudební bardi a jejich coutry-folkový koktejl hitů Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě
Pá 9.	20:00	**CIRKUS PONORKA A KAROLÍNA KAMBERSKÁ** Společné vystoupení manželů Ponocných, kdy Karolína Ponocná Kamberská, autorka kuchařských knih, ale hlavně písničkářka, jedna z ex dua Sestry Steinovy, zahraje a zazpívá na společném koncertě se svým manželem Honzou Ponocným alias Cirkusem Ponorka. Spolu se takto na jednom podiu sejdou jen výjimečně, ale do Podčáry se je podařilo získat!! Vstupné: 250 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě
St 14.	18:00	**KÉRMIDERETVÁR** Hrají kdekoliv, kdykoliv a hlavně akusticky. Písničky, které mají rádi, i ty, které se derou na světlo světa jako autorská tvorba. Honza Wdowa Wdowyczyn (hrající na cokoliv, perkuse a zpěv), Tomáš Mandík (držky a drží dekorum), Hanka Dřevěné jablíčko Žižková (flétny a jiné trubky, úsměv a zpěv), Karel Petro (akustika, perkuse, zavřené oči a zpěv) Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě
Pá 16.	20:00	**VOJTAANO** Pod pseudonymem Vojtaano se skrývá herec, komik a také hudebník Vojtěch Záveský, který ve své tvorbě sází hlavně na ostrý jazyk bez zábran a na svůj osobitý humor Vstupné: 250 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě
Pá 23.	20:00	**CONGRASS** Country & bluegrass music Vstupné: 150 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě
Út 27.	20:00	**Jiří Smrž a hosté** Koncert píseckého folkového písničkáře, držitele dvou ocenění ceny Anděl, který zaujme především naléhavostí hudebního projevu i samotných textů, za doprovodu dalších vynikajících hudebníků (Jiří Kovář - kytary, Ben Lovett - housle, Ivan Křenek - basová kytara) Vstupné: 200 Kč, KK 50 Kč. Vstupenky pouze na místě
So 31.	20:00	**VLADIMÍR MERTA** Koncert folkové legendy, hudebníka, básníka, publicisty a spisovatele Vladimíra Merty, který byl koncem 60. let jedním z nejrespektovanějších hudebníků tehdejšího Československa. Patřil k polooficiálním autorům, jimž režim výrazně bránil v koncertování i natáčení Vstupné: 250 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě

divadlopodcarou
www.podcarou.cz

Kde nás najdete?

Tyršova 28, 39701 Písek
Tel.: 774 598 315
Email: podcarou@podcarou.cz

V červenci a srpnu letní terasa otevřena po-ne od 17:00

SPONZOŘI

BONUM www.bonum-repro.cz, MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE, OTAVA, PÍSECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ, CRYONIX INNOVATIONS, PÍSECKÝ SERVIS, ZIP inzert

K zakousnutí na grilu

Klobáska Hermelín

Tyto noviny pro vás vydává OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web ***www.piseckysvet.cz*** a můžete nás sledovat i na **FB**. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme **MÍSTNÍ** neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

ČÍSLO 8/2024 – SRPEN vyjde ve čtvrtek 22. srpna

Časopis si můžete vyzvednout na více než 100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- **TRAFIKY** a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy **COOP**, **POGRR**, **PRAMEN**, **SPAR**
- Tenisová hala – Výstaviště
- **ČÍŽOVÁ** – samoobsluha
- **ČÍŽOVÁ** – Hostinec U Štálichů,
- **ZLIVICE** – pekárna;
- **ZÁHOŘÍ** – samoobsluha
- **ČIMELICE** – prodejna Jednota (Coop)
- **MIROTICE** – potraviny vedle lékárny
- **PROTIVÍN** – supermarket Pramen, FLOP
- **Městské kulturní středisko Protivín**
- **PUTIM** – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 7/2024, redakční uzávěrka: 24. 7. 2024
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519
Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.
Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz*. Bankovní účet pro dary: **78 31 003 001/5500** (Raiffeisenbank)
REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2024

CHCETE ZVEŘEJNIT svůj názor?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na předání textu na tel. **607 777 993**.

NA VÁCLAVSKÝCH SKALÁCH VZNIKLA ZAJIŠTĚNÁ LEZECKÁ CESTA: *Na Václavských skalách v Písku vznikla ferrata. Zájemcům nabídne dvě cesty, jedna nese název Lucinka, je dlouhá 80 metrů a má obtížnost B, druhá se jmenuje Hadovka, má délku 55 metrů a obtížnost C. Vyleze se po ní na vyhlídku, která je ve výšce zhruba 70 metrů. „Jedná se o první ferratu v Písku a třetí v Jihočeském kraji, věříme proto, že si své příznivce najde," řekl místostarosta Josef Soumar a poznamenal, že v Písku je poměrně silná lezecká komunita a její členové Václavské skály běžně zdolávají. Ferrata je vybudována díky participativnímu rozpočtu města, kam ji loni přihlásil Martin Altman.*

MLADÉHO PORANĚNÉHO ČÁPA BÍLÉHO *z hnízda v obci přivezla do Záchranné stanice živočichů Makov paní starostka obce Cehnice Helena Sosnová. Má drobně poraněné křídlo, ale pravděpodobně bude brzy vypuštěn zpět do přírody.* ***LIBOR ŠEJNA***

NOVÁ ŘEDITELKA *Městské knihovny Písek Štěpánka Činátlová nastupuje do funkce 1. srpna. S Píseckým světem aktivně spolupracovala po mnoho let, kdy v knihovně pracovala, a tak jí k nástupu blahopřejeme. V příštím čísle vám přineseme bližší informace o jejích plánech s touto oblíbenou píseckou institucí.* ***-RED-***

Jsme ochotni se dál učit a měnit svět kolem nás?

Všechno na světě se proměňuje – a vlastně jen proto vám můžeme každý měsíc přinášet zprávy o zajímavých novinkách i v tom našem poměrně malém regionálním rybníčku. Diskutujeme spolu samozřejmě i o tom, jak dalece se nás týkají války tam či onde, do jaké míry mohou náš každodenní život ovlivnit výsledky prezidentských voleb ve zdánlivě daleké Americe a kterým směrem se bude dál rozvíjet (či upadat) Evropská unie...

Mnohem podstatnější ale přece jen je to, jak se každý z nás chováme dnes, tady, na tomhle místě a v tuto chvíli. A zda se snažíme rozhlížet kolem sebe a pokud je třeba a je to možné, tak ten svět i proměňovat – ale také rozumět sami sobě. A o tom jsou především dnešní texty, ať už se začtete do zamyšlení naší milé spolupracovnice Barči z Domácího hospice Athelas (str. 15), nebo vás zaujmou odpovědi ve dvou velkých rozhovorech – s novým ředitelem Prácheňského muzea (ano, budeme teď mít v Písku muzeum Náprstkovo:-)), nebo, jak jsme slíbili, s hercem Alešem Procházkou. A je opravdu skvělé, jak se jejich pohledy na svět a lidskou komunitu navzájem doplňují a prolínají – a k nim si přidejte myšlenky Rosti Homoly (str. 16). Z jeho článku na závěr vyberu myšlenku, která se hodí i k projektu píseckých tanečnic Line dance (str. 4): „Společnost bude taková, nakolik se lidé budou ochotni chtít učit dobrým, pravdivým a smysluplným věcem. Nakolik budou ochotni se měnit v laskavé a spravedlivé bytosti a nakolik budou chtít být užitečnými pro druhé i pro společnost..."

Tohle všechno mne naplňuje nadějí a chutí do dalších dnů. Krásné a pohodové letní dny! A nezapomeňte dodržovat pitný režim :-), jak radí Charita (str. 20).

ZDENKA JELENOVÁ

Výstava v Městské knihovně Písek: Andrej Rády 70

Po celé léto můžete v přízemí Městské knihovny v Písku navštívit výstavu Andrej Rády 70, jejíž vernisáž se konala v pondělí 8. července.

Písecký výtvarník, překladatel z finštiny, zakladatel Jednoty tlumočníků a překladatelů, vášnivý filatelista a rybář, předseda Prácheňské umělecké besedy vystavuje obrazy vytvořené v posledních 20 letech. Od zamyšlení, přes vzpomínky ke geometrii a dále do ticha. Kurátorkou výstavy je Iva Petrová, která (jakožto už 4 roky autorova životní partnerka) při zahájení výstavy přivítala velký počet návštěvníků: *„Jestli umí Andrej malovat, posuďte sami, ale po mém soudu to umí moc hezky!"* Číslovka v názvu výstavy odkazuje pochopitelně na letošní jubileum autora. A výstava je to skutečně bilanční – představuje dosud největší soubor Rádyho děl, tak si ji nenechte ujít.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Line dance klub Písek chystá písecký kalendář 2025 pro Šimona

V průběhu července jste mohli na různých místech v Písku vidět tanečnice z Line dance klubu Písek (který působí pod TCS Louisiana), jak pózují před fotoaparátem pro dobrou věc a ukazují, že tančit se dá v každém věku, stejně jako pomáhat „bez nároku na honorář" tomu, kdo to potřebuje.

Bude tomu už 20 let, kdy začalo několik tanečníků z TCS Louisiana v Písku učit Line dance *(Pozn. red.: jde o taneční směr pro každého v každém věku, ke kterému nepotřebujete partnera)*. **Tom Dvořák**, který je od počátku skutečnou duší Line dance v Písku, vysvětluje: *„Myšlenka dělat charitativní akce je v zahraničí v prostředí Line dance velmi oblíbená. V minulosti už jsme podpořili dívku, která má tak zvanou nemoc motýlích křídel. Formu charitativního kalendáře plánujeme také dosti dlouho, a letos se nám podařilo získat pro tuto myšlenku fotografku Šárku Žemličkovou, která nám dlouhé roky fotí soutěže Line dance a je tak dobrá, že si ji začali zvát i do zahraničí. Je to charitativní akce, do níž všichni jdeme bez nároku na honorář, včetně fotografky."*

Chtěli přitom podpořit někoho z Písku – a tak vybrali Šimona Kasu, pro kterého plánují z výtěžku projektu zakoupit elektrokolo.

O šestnáctiletém Šimonovi, který nyní studuje Střední rybářskou školu ve Vodňanech, jsme psali v květnu. ZŠ J. K. Tyla uskutečnila akci „Sportujeme pro Šimona", která mu pomohla získat částku potřebnou na pořízení běžecké protézy. Šimon totiž v únoru podstoupil dobrovolnou amputaci nohy pod kolenem. Když mu bylo sedm let, přišel při nešťastném úrazu o část pravé nohy a čtyři prsty na pravé ruce, a tak velkou část dětství strávil po nemocnicích. Nohu se ale zcela uzdravit nepodařilo. Jak rostl, stále více ho bolela a devět let se musel omezovat úplně ve všem – proto se s podporou své rodiny rozhodl pro radikální řešení, které by mu mělo pomoci k hodnotnějšímu životu i k možnosti konečně sportovat. A k tomu chce Line dance klub Písek pomoci pořízením elektrokola.

Kalendář bude zároveň zapadat i do oslav dvacetin Line dance v Písku. Tanečními kursy od té doby prošly stovky a stovky tanečníků. Většina současných tanečnic je v seniorském věku, a kalendář by proto chtěl ukázat i krásu stáří a možné aktivity seniorského věku. *„Naše členky se nejen aktivně starají o své rodiny a většinou i vnoučata nebo pravnoučata, ale také kromě pravidelného společného tance jezdí na kole, chodí na výlety, navštěvují památky a umí se skvěle bavit. Aktuálně se nám sešla výborná parta, která pořádá i společné oslavy narozenin a výjezdní soustředění na Šumavě,"* vysvětluje **Tom Dvořák**: *„Chceme ukázat i dalším lidem, že je možné mít přátelskou partu a užívat si aktivně života bez ohledu na to, že už je mi třeba přes osmdesát let."*

Šimon Kasa (vlevo) a Tom Dvořák.

Při fotografování bylo veselo. Vlevo fotografka Šárka Žemličková.

Nejstarší zúčastněnou modelkou je **Irena Cendelínová**, celoživotní nadšená členka Sokola (bývalá náčelnice), která patřila mezi první tanečnice Line dance v Písku. *„Line dance je skvělá věc, tančím už od roku 2006. Nejlepší na tom je, jaká jsme bezvadná parta, baví nás to moc. A teď tady celý týden běháme po městě a fotíme kalendář, což je taky výborný projekt. V našem věku je třeba pořád něco dělat, nesmíte si jen sednout doma, to by byl konec. Já mám tři pravnoučata a potřebuju jim stačit,"* směje se paní Irena.

Fotografování se zúčastnilo několik desítek tanečnic. Celkově jich nyní do kurzů Line dance dochází téměř sedmdesát. A kde jsou muži? Jsou zváni a byli by určitě i vítáni, pár se jich prý na lekce přihlásilo, ale vždy velmi brzy odpadli...

O tom, jak se projekt charitativního kalendáře daří a kdy si budeme moci výsledek zakoupit, si budeme brzy v Píseckém světě s Tomem Dvořákem povídat podrobněji. A samozřejmě nejen o kalendáři, ale také i dvacetileté historii Line dance v Písku a ještě delším příběhu TCS Louisiana.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Zprávičky z Písku a okolí

U stezky k Sulanovi vznikne letos kuličkové hřiště

Originální kuličkové hřiště pro děti vznikne ještě letos u stezky k Sulanovi, ve svahu pod Domovinkou. Bude tvořeno devíti drahami, dvěma valy a polokoulemi určenými k sezení a 2,5 metru dlouhou skluzavkou. Povrch bude z probarveného polyuretanového granulátu. Celé hřiště se bude rozkládat na ploše 186 metrů čtverečních a dráhy budou tvarovány ručně. *„Kuličková hřiště jsou v poslední době velmi populární, rozhodli jsme se proto, a to i na základě podnětů od rodičů, vybudovat jej u nás. Zvolili jsme svah pod Domovinkou, který je pro takový typ herního prvku vhodný a nachází se v blízkosti dalších sportovišť na Jiráskově nábřeží,"* řekl **starosta Michal Čapek**. Hřiště by mělo být postaveno během září, na začátku října by mělo být volně přístupné. Stavět ho bude firma 4soft, s. r. o. ***-MÚ-***

O sdílená kola byl v červnu mimořádný zájem

O sdílená kola byl v červnu rekordní zájem. Jejich provozovatel, společnost nextbike Czech republic, evidoval 8642 výpůjček a 7008 registrovaných uživatelů. Statisticky se tak jednalo o rekordní měsíc za celou dobu, co firma kola v Písku provozuje. K nejoblíbenějším stanicím stále patří ta u Kamenného mostu (1276 výpůjček), u plaveckého bazénu (951) a u obchodní galerie (722). Nejaktivnějším jezdcem byl Batmunkh G., který si sdílené kolo půjčil 96x, dále Filip M. (91x) a Matěj Š. (81x). Většina uživatelů měla kolo půjčené do 15 minut, bylo jich 8019. Ve městě je k dispozici 85 jízdních kol a 15 elektrokol. Zapůjčení jízdního kola prvních 15 minut je zdarma, za každých dalších minimálně 30 minut uživatel zaplatí maximálně 20 Kč. Půjčení elektrokol je zpoplatněno už od první čtvrt hodiny, a to 20 korunami, každá další půl hodina jízdy stojí maximálně 40 korun. ***-MÚ-***

Do historické knihovny se už brzy nastěhují strážníci

Rekonstrukce historické budovy na Alšově náměstí, kde v minulosti sídlila knihovna, se chýlí ke konci. V současnosti probíhají dokončovací práce v interiéru a městská policie, která zde bude sídlit, se sem pomalu začíná stěhovat. *„Počítáme s tím, že v nových prostorách budeme plně fungovat v září. Nyní stěhujeme nový nábytek a v srpnu budeme přesouvat technologie a některé vybavení ze služebny v Komenského ulici,"* řekl **velitel Městské policie Písek Martin Macháček**. Městská policie sídlí od svého vzniku před více než 30 lety v domě v Komenského ulici. I přes úpravy v letech 2006 a 2007 budova současným potřebám strážníků nestačí. *„V budově v Komenského ulici nemáme například ani místnost pro dočasný záchyt podezřelých osob nebo místnost pro asistenty prevence kriminality. Potřebujeme také klimatizovanou místnost pro server městského kamerového systému nebo sklad technického materiálu. To všechno se přestěhováním do budovy bývalé knihovny změní,"* poznamenal Martin Macháček.

Měšťanský dům s empírovou fasádou byl postaven na základech raně gotického domu na přelomu 18. a 19. století. Objekt má cenné interiéry včetně konstrukcí a prvků, kterými jsou klenby, portály, a schodiště. Má empírové průčelí s bosáží, štukovými prvky a atikový štít. Všechny historické prvky zůstanou v budově zachovány. ***-MÚ-***

PÍSECKÝ SVĚT MŮŽE EXISTOVAT DÍKY PODPOŘE NAŠICH ČTENÁŘŮ

DĚKUJEME!

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na dárcovský účet

QR Platba

č. 78 31 003 001 / 5500

INZERCE

Léto, čas prázdnin – ale také zeleně, hmyzu a netopýrů…

Červenec, ovšem čas prázdnin a dovolených nezastaví běžný život města. A příroda, ta si jede podle sebe celý rok, tedy i v létě. Jen člověk si neustále něco přizpůsobuje, upravuje, aby nakonec zjistil, že to bylo dávno (a dokonale) vymyšleno. Letos vyšlo udržet městské trávníky v zeleném stavu a je to opravdu hodně znát na prostředí celého města.

V červenci život některých tvorů vrcholí. Takový motýl už neroste a jeho cílem je se rozmnožit. K obživě mu postačí nektar z květů. Trávníky ve městě jsou tou dobou sestřiženy tak, že na nich téměř nic kvést nemůže, a říkejte motýlovi kdesi ve městě, že najde v centru záhony, ať tam odletí. Existuje i motýlí keř, nenáročná rostlina, říká se jí letní šeřík, protože květenství jsou šeříku dost podobná, do města se hodí. Jenže zrovinka v době jejího květu prochází městem četa zahradníků ořezávajících keře. Nastoupí na začátku ulice a ořežou všechny keře, kvete nekvete, nazdar.

Dobrá, motýli a hmyz snad najdou potravu jinde. Ovšem některé keře již odkvetly a třeba tvoří plody, kterými by se mohl také někdo živit. Tahle možnost letním ořezem keřů až na kmínky padá. Zároveň padá ochrana před prachem, protože obrostlý keř se po zásahu čety střihačů stává pouhou průhlednou změtí holých větví a nezachytí ani zbla.

Keře však mívají i jiný význam, například v nich bydlí ptáci. Jejich hnízda jsou zničena buď přímo řezem nebo v důsledku ořezu keřů. V červenci určitě hnízdí v keřích ve městě kosi. Ačkoliv je všeobecně známo, že od dubna přinejmenším do srpna (v Irsku je k tomu dokonce zákon), není ořezání keřů vhodné, u nás to neplatí. Jasně, zahrada privátní, kde si majitel keře prostřihává po centimetrech každý měsíc nůžkami, je zcela někde jinde, než to co vidíme po zásahu křovinořezu ve městě, kde se keře ořežou jednotně v jednom termínu.

Ochrana fauny města pokulhává dlouhodobě. Nejde jen o nějaký módní trend, jde o přirozené soužití člověka s jinými tvory. A že jsme zrovna ve městě není žádný argument, i město je součástí přírody, nejedná se o izolovaný svět bez pravidel. Pítka pro faunu města neumísťujeme, krmítka jakbysmet a budky se stávají pouze reklamním materiálem u některých akcí. O ochraně rorýsů při zateplování budov se hovoří, nesleduji všechny zateplené objekty ve městě, ale vletové otvory pro rorýse a netopýry na mnohých přesto i dnes chybí.

Jak vypadají keře ve městě nemá cenu komentovat. Je těžké najít promyšleně udržovaný živý plot, jsou tu drobné výjimky. Většina keřů ve městě je tvarována podle možností toho, kdo zrovna drží křovinořez, koncepce veškerá žádná a to jak u samostatných keřů, tak i pozůstatcích živých plotů ve městě. Přitom péče o keře by se neměla oddělovat od ostatní péče o zeleň města a tomu, jak keře ve městě vypadají by měla být věnována stejná pozornost, jako péči o květinové záhony v centru.

Mnozí obyvatelé města jsou unešeni krásou kvetoucích záhonů v centru města, a právem, jsou oku lahodící a prostor je jimi zhodnocen. Bohužel květinové záhony nejsou samozřejmostí pro celé město, tedy pořád nejásám. Samozřejmostí pro celé město není změna seče travnatých ploch, ani tady nejásám. A péče o keře a živé ploty ve městě ještě nedoznala žádných změn, tady jsme hodně v mínusu nejen za již uznávanými „trendy v péči o keře“, ale také v tom environmentálním vnímání zeleně jako celek tvořící životní prostředí nejen pro člověka žijícího ve městě.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

INZERCE

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochraňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

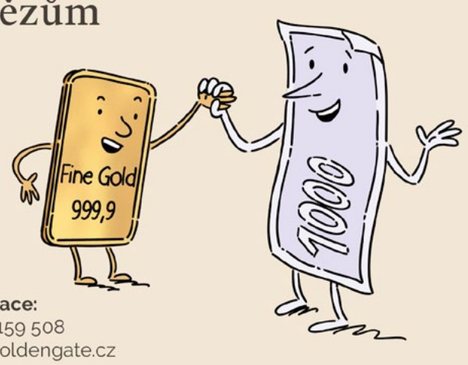

Kontakt pro bližší informace:
Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

CHCETE ZVEŘEJNIT svůj názor?
RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.
Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: *redakce@piseckysvet.cz*, nebo se domluvte na předání textu na tel. **607 777 993**.

Právě zde mohl být
VÁŠ INZERÁT V RÁMEČKU
• CENY NÍZKÉ, ČTENOST VELIKÁ •
– 6000 výtisků rozebraných v regionu (Písek, Protivín, Čimelice, Mirotice…)
Tel. **607 777 993**
(raději SMS – ozveme se obratem)
e-mail: ***inzerce@piseckysvet.cz***

Domácí hospic Anhelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Porotce soutěže Entente Florale Europe nadchla liliová louka

Přesně šest hodin strávila porota mezinárodní soutěže Entente Florale Europe (Evropská kvetoucí sídla), ve které Písek reprezentuje Českou republiku, hodnocením města samotného i jeho okolí.

Zástupci města a jeho organizací představili nejen oblast péče o zeleň, odpadové hospodářství, městské lesy, ale i environmentální výchovu ve školách, komunitní zahradu na Hradišti či projekty realizované z participativního rozpočtu.

„Byli jsme nadšeni z liliové louky, krásné byly i květinové pyramidy v ulicích a otevřený prostor u kostela. Zaujalo nás i to, jak velké množství lesů město vlastní a jakým způsobem je spravuje,“ řekl předseda mezinárodní poroty Christy Boylan z Irska během závěrečného vyhodnocení celého dne.

„Máte také velmi dobře organizovanou údržbu dřevin, pozitivně hodnotíme i vaši spolupráci s arboristy. Stromům věnujete skvělou péči. Fascinovalo nás historické centrum města, krásné památné stromy v parcích a pak na nás udělala velmi dobrý dojem ekologická výchova,“ poznamenal Christy Boylan. Porotci se také dozvěděli o rybím přechodu na Václavském jezu, projektu na ochranu obojživelníků či výzkumu raka říčního, na kterém město spolupracuje s Jihočeskou univerzitou.

„Pravidla hodnocení byla poměrně striktní. Bylo dáno deset oblastí, které mezinárodní porota hodnotí. A na svou práci měla přesně daný čas. Vzhledem k tomu, že Písek má co prezentovat, bylo poměrně obtížné poskládat program tak, aby porotci viděli co nejvíc a vešli jsme se do časového limitu,“ řekl Ondřej Kofroň z odboru životního prostředí, který účast města v soutěži zaštiťuje. Město se snažilo představit i tradice – porotcům zazpíval folklorní soubor Písečan a tradiční sečení trávy kosou předvedli členové Spolku sekáčů a kosců.

Celkové výsledky budou vyhlášeny až v září v Maďarsku. Podle Christy Boylana jsou všechna soutěžící města a obce svým způsobem vítězi, protože musela splnit mnoho přísných kritérií, aby se mohla klání zúčastnit. *„Naší rolí je dávat městům a obcím různá doporučení, kam dál, kde je prostor ke zlepšení,“* dodal český zástupce hodnotící komise Jaroslav Brzák.

Soutěž Entente Florale Europe vyhlašuje nevládní nezisková organizace Association Européenne pour le Fleurissement et le Paysage se sídlem v Bruselu. Projekt je znám již od roku 1975 a inicioval ho dvě květinové velmoci – Francie a Velká Británie. Garantem české účasti v této mezinárodní soutěži je Ministerstvo životního prostředí ČR a organizátorem soutěže v ČR je Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí

INZERCE

Financováno Evropskou unií
MESADA

Jste osoba se zdravotním postižením?
Jste příslušníkem romské menšiny v Písku?
Nedaří se Vám dlouho nalézt zaměstnání?
Zkuste to s námi!!!

Staňte se účastníkem projektu
CESTA KE ZMĚNĚ IV

reg. číslo: CZ.03.01.01/00/23_056/0004104
Začátek projektu: 1. 5. 2024, konec projektu: 30. 4. 2026
Oblasti realizace: Písecko, Jindřichohradecko

Co Vám nabízíme:

- **pomoc při vytváření představy o vhodném pracovním místě,**
- **pomoc při hledání pracovního místa,**
- **speciální poradenství při řešení obtíží spojených s hledáním zaměstnání,**
- **možnost rekvalifikace,**
- **placenou praxi u zaměstnavatele,**
- **možnost pracovní asistence,**
- **příspěvky zaměstnavateli na Vaši mzdu,**
- **úhradu cestovného,**
- **profesionální zkušenosti.**

Více informací o projektu získáte na ***www.mesada.eu*** nebo na adresách:
• nábřeží 1. máje 2518, 397 01 Písek, tel: **608 860 030**,
• Kmentova 90/II, 377 01 Jindřichův Hradec, tel: **608 860 010**

*Tento projekt realizuje **MESADA, z. s.** a je financován Evropskou unií.*

Srpen v muzeu: Mezipaměť Ivana Bukovského a 48. ročník Akce Acrocephalus

Co by to bylo za léto, kdyby se nekonala kroužkovací akce na rybníku Řežabinci. Ornitolog Prácheňského muzea Jiří Šebestian ji pořádá tentokrát v termínu od neděle 28. července do úterý 6. srpna a opět zve širokou veřejnost. Apeluje pouze na návštěvníky – nejezděte, pokud je veliké horko, silný vítr či vydatně prší, v takovém počasí jsou sítě staženy.

Takzvaná Akce Acrocephalus má letos pořadové číslo 48. Za téměř půl století výzkumníci okroužkovali, změřili či zvážili přes 40 tisíc ptačích jedinců. Ke 112 ptačím druhům, které za desetiletí ornitologové nachytali, loni přibyla senzace – na Řežabinci v síti uvízla cetie jižní. Z laického pohledu jde o obyčejného hnědého ptáčka, ale ornitologové zajásali – šlo teprve o třetí zaznamenaný výskyt v České republice, první na Písecku.

Kroužkovací akce má především výzkumný charakter a svým dlouhým trváním patří v Evropě i ve světě k ojedinělým. Odborníci tu rádi vítají i veřejnost, ať už jde o začínající či pokročilejší ornitology nebo jen o zájemce o přírodu. Vždyť většina dnešních jihočeských ornitologů kdysi na

Ivan Bukovský: Oplakávání

Řežabinci sbírala své první zkušenosti. A kdy je nejlepší do tábora zavítat? Otevřený je sice od 7 do 19 hodin, ale ideální jsou samozřejmě časné ranní hodiny, kdy jsou ptáčci nejaktivnější. Výzkumníci vás někdy vezmou s sebou i vybírat sítě, které jsou natažené na 13 stálých stanovištích reprezentujících tři biotopy. Pravděpodobně při návštěvě uvidíte některého z rákosníků (po nich se ostatně akce i jmenuje), často se chytne také pěnice černohlavá. Větší nadšení vzbuzuje odchyt slavíků či ledňáčka říčního, o velkém štěstí se dá mluvit v případě odchytu některého z chřástalů nebo nějakého dravce či sovy. Každopádně téměř každá návštěva je odměněna možností vidět a fotit zblízka zajímavé ptáky a přitom se zeptat odborníků na různé zajímavosti.

Z přírody vás nyní pozveme zpět do muzea. Po přehlídce jedenácti současných píseckých malířů uvítá muzejní Galerie výstavu maleb Ivana Bukovského (*1949). Akademický malíř žijící na Příbramsku má za sebou desítky výstav a je zastoupen ve sbírkách českých i zahraničních galerií (například v Národní galerii Praha, Yad Vashem Jeruzalém, Państwowe Muzeum Majdanek v Polsku aj.). Autor se po celý život kromě malování věnoval i pedagogické činnosti, mimo jiné učil na příbramské waldorfské škole dějepis,

Zoolog Prácheňského muzea Jiří Šebestian při jednom z minulých ročníků Akce Acrocephalus na Řežabinci.

dějiny umění a výtvarnou výchovu, v současné době je externím spolupracovníkem katedry výtvarné výchovy PF JU v Č. Budějovicích. V Písku představí svá expresivní velkoformátová plátna, v nichž ožívají starozákonní dramata a která nabízejí rozmluvu s biblickými proroky. *„On sám často zdůrazňuje, že umění není určeno ke zdobení, naopak má diváka „chytit za pačesy a protáhnout ho trním poznání“. Přesto Ivan Bukovský stále apeluje na lidskost, v níž u svých postav, ale i v celé společnosti, nadále věří,“* přibližuje dílo externí **kurátorka Zuzana Duchková**. Vernisáž výstavy Mezipaměť se koná **21. srpna v 17 hodin a k vidění bude do 29. září.**

Malé výstavní síně ještě po celý srpen hostí pestrobarevnou výstavu Elišky Švecové 50:50 a v Chodbě knihovny si nenechte ujít osud rodiny Holečkovy z Pohorovic zachycený fotoaparátem sedláka Jana Holečka.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Vyrazíte do nového školního roku se Švejkem?

ŠVEJKOVA NEDĚLE nabídne 1. září výběr atraktivních tras pro pěší i cyklisty v okolí města Písku, které jsou mj. spojeny s anabází Dobrého vojáka Švejka. Všechny trasy upozorní na písecké národní kulturní památky – Kamenný most a Zemský hřebčinec Písek – a na Národní přírodní rezervaci Řežabinec.

Prezentace a průběžný start bude u prodejny Cyklošvec Písek, U Hřebčince 2509, od 8 do 12 hodin. Zde bude možné si také otestovat kola i elektrokola značek Stevens, Galaxy, Totem, United, Orbea, Fuji, Lectron, Crussis. Případně využít také místní půjčovnu kol, koloběžek a elektrokol. Pro účastníky bude zajištěno i nealko pivo Pito z pivovaru Samson.

Můžete se zde těšit na koláče z pekárny Zlivice a také na čerstvé domácí lívance sladké i slané, espresso (Lavazza) a domácí limonádu,

K dispozici budou účastnické listy s podrobným popisem tratí, včetně označení vzdáleností a QR kódu. Na trasách bude možné využívat šipky a samozřejmě si nechat potvrzovat své putování na razítkových místech. V neděli bude možnost vrátit se do Písku vlakem, a to jak z Putimi, tak také z Ražic, případně i z Protivína.

Cíl bude do 17 hodin opět v areálu prodejny Cyklošvec Písek, U Hřebčince 2509.

Projekt Švejkovy neděle je podpořený městem Písek a Nadací Jihočeské cyklostezky. Další údaje, včetně podrobných informací o trasách, o doplňkovém programu a podpoře naleznete postupně na ***www.facebook.com/svejkova.nedele***, ***www.instagram.com/svejkovanedele*** a ***www.cyklosvec.cz/svejkova-nedele***. A samozřejmě při prezentaci v Písku v neděli 1. září!

JAROSLAV POSPÍŠIL, 1. Etalon

Ředitel Prácheňského muzea Ivan Náprstek: „Rád vytvářím něco nového“

V minulém čísle jsme vám přinesli bilanční rozhovor s dlouholetým ředitelem Prácheňského muzea Jiřím Práškem. Od 1. července 2024 jej vystřídal nově jmenovaný ředitel Ivan Náprstek, který zvítězil ve výběrovém řízení vypsaném Jihočeským krajem (zřizovatel muzea). S jakými vizemi a plány přichází?

Mohl byste se stručně představit našim čtenářům, z nichž velká část patří k pravidelným návštěvníkům Prácheňského muzea?

Narodil jsem se na Kladně a do jižních Čech, kde už bydlím přes dvacet let, mne přivedla moje manželka, s níž jsem se seznámil už během studia kulturní historie na Filozofické fakultě Univerzity Pardubice. Ona pochází z Českých Budějovic a teď bydlíme v jedné vesničce na Písecku. Pracoval jsem jako památkář na budějovickém magistrátě a pak mnoho let ve stejné pozici na Krajském úřadě Jihočeského kraje, kde jsem měl na starost národní kulturní památky i na Písecku, v Písku je to kamenný most a Zemský hřebčinec. Ale Písek byl pro mne důležitý už od dětství, byla to jedna z prázdninových oáz, můj otec tady studoval lesnickou školu a máme příbuzné v Chrastinách.

Vaší specializací jsou historické stavby…

Nejvíce mne při studiu ovlivnil pan profesor Jiří Škabrada, který mne nadchnul pro lidovou architekturu. Z historického „řemesla“ mi to připadá nejatraktivnější i pro běžné lidi, historické stavby stojí, dají se popisovat, navštěvovat, lidem se líbí, pro mne byla práce v terénu vždy zajímavější než v archivu, ale je to provázané. Od počátku jsem byl u projektu archeoskanzenu v Trocnově, který spravuje Jihočeské muzeum. I zde jsem spolupracoval s profesorem Škabradou, který je autorem ideového konceptu archeoskanzenu. Tehdy jsem si uvědomil, že jsem takový „budovatelský“ typ, rád něco nového vytvářím. *(Pozn. red.: Archeoskanzen Trocnov vzniká v rámci přeshraničního projektu od roku 2020 v areálu Památníku Jana Žižky v Trocnově, jde o model středověké vesnice ze 14. – 15. století s ukázkami dobových staveb a předmětů denní potřeby, jako např. nábytek, zemědělské a řemeslné nástroje, zbraně, ale též husitský vůz.)*

Památkáři ovšem mají všeobecně spíše negativní pověst, jako někdo, kdo brání mnoha projektům a stavbám…

To je pravda, ale ono je to hodně složité, protože stavebníci často nadávají na úředníky, kteří jim něco zakazují, ale úřad vydává svá rozhodnutí na základě odborného vyjádření Památkového ústavu. Tahle dvojkolejnost je podle mne velmi nešťastná a přináší mnohá úskalí i neshody. Památková ochrana je omezením vlastnického práva, byť je díky ní možné získat i určité dotace, ale v podstatě jde vždy o to, aby se odborníci s vlastníky dokázali rozumně dohodnout. Někdy je to obtížné…

Vraťme se k muzeu – proč jste se rozhodl odejít z úřadu do muzea?

Samozřejmě jsem věděl, že se pan ředitel Prášek chystá k odchodu do důchodu, a tak jsem se na to vnitřně nastavil, že by mne tahle šance na životní změnu hodně zajímala. Důvodů bylo více, pracovat na úřadě do smrti mne nelákalo, projekt archeoskanzenu mne nastartoval k tvůrčí práci, naplno jsem si uvědomil, že mě baví vytvářet a posouvat projekty. Mám na tuhle pozici i vzdělání – státnici z muzeologie a muzejní praxi. A k píseckému muzeu mne to přitahovalo dlouhodobě, už v roce 2008 jsem panu řediteli volal, ale bohužel tu nebylo volné místo. A tak jsem se sem nakonec dostal po 16 letech… Obory muzejnictví a památková péče k sobě mají poměrně blízko, základní idea je stejná, jen památkáři se starají o nemovitosti, zatímco muzejníci o movité předměty. Hlavním cílem je ale uchovávat památky po předcích pro budoucí generace.

A většinou v těch oborech pracují zapálení lidé…

Obecně práci v kultuře, v muzeu ani v památkové péči nemůžete dělat pro peníze – to vás prostě musí bavit. Tady v muzeu je výborný tým lidí, to je naše největší deviza, skvělí odborníci, kteří dělají krásnou práci a určitým způsobem formují svou specializací i celou instituci. Proběhla tady už taková přirozená generační obměna, takže je tu hodně mladých lidí, kteří pracují s nadšením. Muzeum je veliké, druhé největší v kraji po českobudějovickém, má hodně sbírkových předmětů a je umístěno v nádherných prostorech. Do budoucna bych chtěl více prezentovat historické prostory píseckého hradu, to mám i ve své koncepci. Na tom tu ale existuje shoda, to není můj originální nápad.

Chcete nějak podstatněji měnit obsah expozic?

Mám představu, že by bylo skvělé vytvořit vlastivědnou regionální multioborovou expozici, kde by se prolínaly jednotlivé specializace – geologie, archeologie, příroda… Prezentovat vše v souvislostech. To je ale samozřejmě věc budoucnosti. Příprava nových expozic potrvá, ale už na nich pracujeme. Jako nejzazší mezník pro dokončení nových expozic vidím rok 2034 – bude to 150 let od založení muzea. Pokud jde o krátkodobé výstavy, tak důležité je cílit je v hlavní sezóně na turisty ze širšího okruhu i ze zahraničí a na podzim, v zimě se zaměřovat více na místní návštěvníky.

Dokončení na str. 10

Ředitel Prácheňského muzea
Ivan Náprstek: „Rád vytvářím něco nového“

Dokončení ze str. 9

Jaký máte vztah k moderním technologiím, budou se expozice proměňovat?
Expozice by měly odpovídat 21. století, ale pokud jde o moderní technologie, chci být opatrný. Jde o to, aby nám pomáhaly, ale ne aby nás pohltily. Cílem nesmí být elektronizace nebo interaktivita, je naprosto jasné, že hlavní věcí v muzeu musí být sbírkové předměty – v tom souhlasím s názorem svého předchůdce, pana ředitele Práška. Audiovizuální technika dokáže expozice vhodně doplnit, nesmí ale převážit, aby děti neběhaly od monitoru k monitoru, aby se nezaměnil cíl za prostředky. Zajímavé možnosti přináší třeba rozšířená realita – můžeme ukázat, jaký býval hrad v době vzniku, jedna místnost je tak využitelná dvakrát: pro expozici, ale zároveň lze přiblížit, jak vypadala v minulosti.

Pod muzeum spadají i další objekty – Památník Adolfa Heyduka, protivínská pobočka, pozorovací věž na Řežabinci…
Důležité je držet se toho, co umíme – například výborné ornitologické akce, které tu mají tradici. A dál na tom pracovat. Pokud jde o Heydukův památník, tam asi není co měnit, možná se spíš zamyslet, jestli se víc nesoustředit na komentované objednané prohlídky a další zajímavé akce, které by se v tak atraktivním prostředí mohly odehrávat. **Ale největší výzvou teď určitě bude historická Křižíkova elektrárna, která se po mnoha letech do správy muzea vrací…**
Ano, to je první věc, na kterou jsem se teď vrhnul, už jsem o tom jednal s panem starostou. Moji kolegové na tom pracovali už před mým příchodem, nechci si to přivlastňovat, projekt už je v základu připraven a teď se ve spolupráci s městem začíná připravovat celková rekonstrukce, což je záležitost na několik let. Ale zavřená elektrárna zůstat nesmí, budeme se ji snažit zpřístupnit pro veřejnost co nejdříve, zřejmě formou komentovaných prohlídek snad už letos.

Co dalšího bude třeba v blízké době řešit?
Za nešťastné považuji, že Prácheňské muzeum je pro návštěvníky dosti skryté, často se stává, že ho turisté nemohou ani najít – když se postavíte na náměstí, tak vlastně není vůbec vidět. To je problém, který máme společný se Sladovnou. Je také třeba mít na paměti, že činnost muzea je mnohem pestřejší a širší, než se zdá při pohledu zvenčí. Muzeum především pečuje o sbírky, musí je evidovat, ošetřovat a prezentovat. Jako téměř každé muzeum se potýkáme s nedostatkem prostoru v depozitářích, což bude třeba řešit co nejdříve. Samozřejmě vystavujeme jen pouhý zlomek depozitářů. Drtivá většina se nevystavuje a teď se připravuje digitální katalogizace, která by postupně měla sloužit i k online prezentaci jihočeských muzejních sbírek. To ale není nic jednoduchého a bude to dlouhodobý proces.

Určitě budete pokračovat i v osvědčené spolupráci se školami…
V maximální možné míře se chceme věnovat edukačním programům, je to jeden z nejdůležitějších pilířů muzejnictví – vychováváme si budoucí návštěvníky. Snažíme se ukazovat dětem, které jsou dnes často na mobilu a sociálních sítích, nejrůznější skutečné věci a zajímavé aktivity offline.

A spolupráce s dalšími píseckými institucemi – knihovnou, Sladovnou?
Se Sladovnou myslím zatím žádná spolupráce neprobíhala, ale bylo by to určitě smysluplné, jsme v těsném sousedství a zaměřujeme se na podobné spektrum návštěvníků – turisty, školy i místní rodiny. Rád bych s ní navázal spolupráci, myslím, že bychom si měli navzájem pomáhat. A velmi rád bych spolupracoval s městskou knihovnou, která má teď novou paní ředitelku. Rádi bychom spolupracovali například na univerzitě 3. věku, my můžeme nabídnout výborné odborníky, kteří mohou prezentovat nejrůznější témata. Pochopitelně nejen seniorům.

Prozradíte ještě něco víc o sobě? Jaké jsou vaše koníčky?
Mám to štěstí, že mým koníčkem je má práce. Mám za sebou mnohaletou opravu vlastního historického objektu, což mi pomohlo velmi v praxi – je totiž velký rozdíl být památkář z paneláku a být památkář, který sám opravuje starý dům. Také se věnuji sběratelství, zajímají mě staré plakáty, pohlednice, předměty související s prodejem a distribucí kávy a obecně stará reklama. Ale největším „hobby“ je pro mne v současnosti naše skvělá čtyřletá dcera.

Děkuji za rozhovor a věřím, že i dlouhodobá spolupráce Píseckého světa s Prácheňským muzeem bude pokračovat. V některém příštím čísle bychom rádi podrobně představili návrh nové expozice v městské elektrárně.

ZDENKA JELENOVÁ, foto Tomáš Droppa

Dramatický příběh z Makova:
Neobvyklá záchrana mladých výrů

V neděli odpoledne nahlásili Eva a Jan Pavlíkovi Záchranné stanici živočichů Makov „uvězněné“ mladé výry v lomu na Blatensku. Mláďata byla již asi týden v kamenné kapse zhruba deset cm nad vodou bez potravy, díky přívalovým dešťům v sobotu voda stoupla až k mláďatům. Výři se nemohli z pasti dostat sami, a tak je pracovníci stanice Libor Šejna a Kristýna Nohejlová za pomoci nálezců vysvobodili.

Bylo potřeba k nim doplavat a odchytit výry a pak spustit přepravky ze skály a mláďata vytáhnout nahoru. Oba mají bohužel velmi poškozené peří, jak se snažili z pasti dostat pryč. Budou tam muset zůstat ve stanici možná až do příštího roku. Video na IG hajnyzmakova a FB ZSŽ Makov.

Foto Mirka Šejnová

Přestavba vodárny na kemp a „tajné“ materiály na zasedání

Minulý měsíc jsme se z médií dozvěděli, že se začne přestavovat bývalá vodárna na kemp. Ačkoliv máme z minulosti nastavený vcelku solidní informační systém dění samosprávy, zrovinka k tomuto kempu nejsou do dnešního dne (21. 7. 2024) zveřejněny materiály *Návrh na schválení dodavatele veřejné zakázky „Konverze bývalé vodárny v Písku – etapa kemp“* předložené radním k projednání. Je fakt, že stejně náhodou chybí i materiál *Návrh na schválení dodavatele veřejné zakázky „Husovo náměstí – severní část“*, ale ten asi není tak kontroverzní, jako přestavba vodárny na kemp.

Početla jsem si nějaké názory ke zveřejněnému usnesení města a mám také malý komentář.

Bývalá vodárna je technologická – stavebně historická památka a dovedu si představit celý areál upravený k užívání jako památka, chcete-li muzeum. Lokalita a samotná stavba se k záměru víc než nabízí. Jenže tento záměr nemají ti, kteří prosazují přestavbu vodárny. Vystavět nové tělocvičny, přestavět administrativní budovu na ubytovací zařízení, zřídit parkoviště pro karavany s celoročním provozem, to mi jako kemp pro vodáky nepřipadá. Ale zase na tenhle záměr se dá využít dotace. Doteď nezaznělo, kdo bude kemp po přestavbě provozovat. Přikláním se ke komentářům o tom, že se za peníze města vystaví resort pro někoho, komu po určitých peripetiích kolem provozu spadne do klína za hubičku. Nakonec, jak dopadl provoz sousedního lyžařského svahu? Víte, kdo platí jeho provoz a proč tam nemá veřejnost přístup?

Ale našli se i tací, kteří vítají, že vodárna nechátrá a přestavba na tělocvičny, trampolíny a vůbec sportoviště je fajn věc. Nejsem si jista, že budovy takového zařízení chátrají rychle a je nutné je přestavovat. Notabene složitě přestavovat na zařízení, kde se bude muset topit, větrat... Těmto komentujícím jen připomenu, že město vlastní i další budovy, které mohou opravdu chátrat, např. budova bývalé hudební školy. O té se ale vytrvale mlčí.

Ještě jedna věc. Informace na webu města po zasedání radních uvádí: „Už o těchto letních prázdninách by měly začít práce na přeměně bývalé vodárny na kemp s tělocvičnou. Projekt počítá s rekonstrukcí jedné z budov i revitalizací venkovních prostor areálu, vzniknout by tu měla místa pro stany i pro obytné vozy a karavany. (...)“

Vážení, to v překladu znamená, že cena přestavby 37,8 milionu korun bez daně je cenou za přestavbu cca JEDNÉ TŘETINY objektů bývalé vodárny (a nemusí být cenou konečnou), jedná se o I. etapu z pěti plánovaných. Uvědomujete si to? Pokud by měl být celý prostor vodárny opravdu přestavěn, je třeba dalších XY milionů korun, přinejmenším. A kdy proběhnou další etapy, se neuvádí.

Tentokrát jsem měla k dispozici komentáře, kde výrazně převažoval názor kemp pro vodáky na tomto místě nebudovat, včetně místa pro stany a karavany. Tento názor sdílím.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

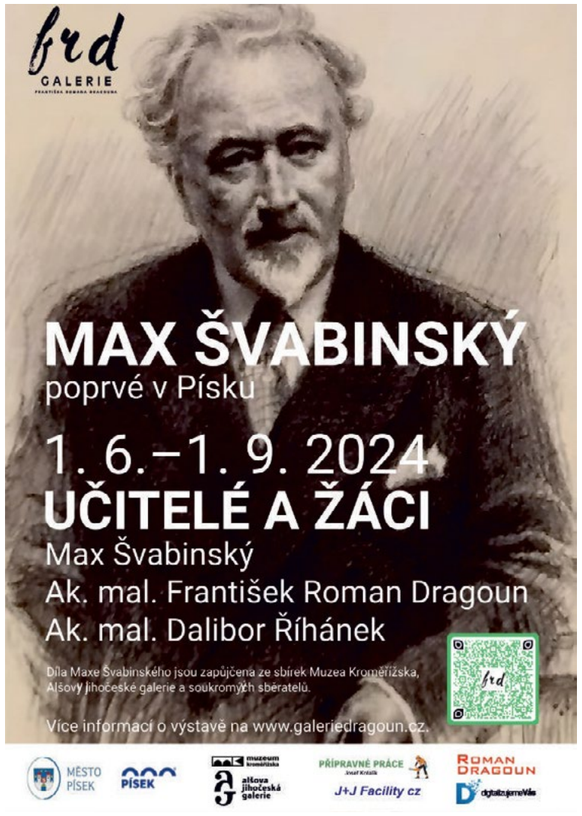

Pozvánka do Kutné Hory připomíná stopy Evy a Jana Švankmajerových v Písku

Aktuální výstava DISEGNO INTERNO v galerii GASK (galerie Středočekého kraje) v jezuitské koleji v Kutné Hoře představuje v autorské koncepci průřez životním dílem Jana Švankmajera (*1934) a jeho manželky Evy Švankmajerové (1940-2005). Koná se v roce 90. narozenin Jana Švankmajera a zahrnuje všechny tvůrčí oblasti, do kterých tento světově proslulý český surrealista od 60. let 20. století zasáhl.

Jan Švankmajer /vpravo/ v písecké galerii.

Jsou to kresby, koláže, grafika, knižní ilustrace, mediumní kresby, taktilní experimenty, sběratelství a samozřejmě film. Důležitou součástí výstavy je rovněž prezentace malířského, kreslířského a grafického díla Evy Švankmajerové. Vřele tuto zcela mimořádnou výstavu doporučuji, potrvá do 4. srpna 2024.

Jan Švankmajer se přísně vyhýbá označování své osoby za umělce a své tvorby za umění. Souvisí to s jeho přijetím surrealismu, neboť surrealismus není umění, ale způsob myšlení, životní postoj, novodobá alchymie. Přesto je Švankmajer obecně vnímán jako významný tvůrce na poli kinematografie, výtvarného umění, literatury a divadla.

Švankmajerovu tvorbu lze rozdělit do tematických skupin, které jsou podmíněny jeho inspiračními nebo přímo obsesivními zdroji. Patří sem rudolfínský manýrismus (kunstkamery, kabinety kuriozit a dílo Giuseppeho Arcimbolda), loutkové divadlo a „barokní“ tradice starých českých loutkářů, art-brut, erotismus (v této souvislosti je pro Švankmajera důležitá osobnost Markýze de Sade, též Leopolda von Sacher-Masocha), umění přírodních národů (fetiše), Max Ernst (kolážové romány) a tvorba některých významných postav světové literatury (Edgal Allan Poe, Lewis Carrlof). Cosi jako sekundární, „užitkovou“ část Švankmajerovy tvorby představuje jeho scénografie pro divadlo a triková práce pro československý film. Naopak, jako zcela regulérní součást tvorby je nutno chápat jeho knižní ilustrace, neboť se týkají literatury úzce spřízněné s jeho vnímáním světa a s jeho obsesemi. V posledních letech vznikají autorské knihy, které Švankmajer nazývá „romány“, žánrově jde však o těžko postižitelný formát, obsahující prvky beletrie kombinované s esejistikou, vzpomínkovými a deníkovými texty či úryvky ze scénářů.

Eva Švankmajerová byla malířka, scénografka, básnířka, prozaička a výrazná představitelka českého surrealismu. Rozhodující se pro ni stalo setkání s Janem Švankmajerem v roce 1960, v listopadu téhož roku se vzali. Ačkoliv její tvorba se odehrávala „po vlastní ose“, mnohokrát se práce obou manželů protnula. Kromě filmů jde o keramiku prezentovanou pod společným pseudonymem Kostelec – jde o narážku na Evino rodiště, Keramické centrum Kostelec nad Černými lesy. Švankmajer vždy její obrazy a plastiky činil součástí svých výstav.

Obrazy Evy Švankmajerové a objekt Přemysla Martince

Švankmajerovy objekty ve skleněných „akváriích“

Ústředním námětem letošní výstavy je tzv. disegno interno čili „vnitřní uspořádání“, tedy umělcovo obrazotvorné chápání podstaty daného námětu. Jde o princip, který ve Švankmajerově pojetí spojuje rudolfínský manýrismus a surrealistický „vnitřní model“. Výstava spolu s doprovodným programem vědomě zohledňuje spojitosti (zejména v rovině baroka, alchymie a fenoménu Kostnice) mezi dílem Evy a Jana Švankmajerových a jedinečnou duchovní pamětí bývalé jezuitské koleje Kutné Hory obecně.

Po navštívení téhle fenomenální výstavy nemohu nevzpomenout, jak stojí v názvu tohoto článku, stop obou umělců v galerii Prácheňského muzea v Písku. Eva Švankmajerová měla svoji samostatnou výstavu již v roce 1969 (tehdy ještě Okresní muzeum) a Jan s manželkou Evou představili svoje díla na společných výstavách surrealistů v letech 2008 (Život je strašlivý přírodopis) a 2015 (Já je někdo jiný-tvůrčí obsese mezi surrealismem a art-brut).

Vůbec první výstava dotýkající se surrealismu se konala v muzejní galerii v Písku již v roce 1967 (Karel Teige – od poetismu k surrealismu), ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií.

Surrealistická imaginace si nacházela svoje domovské místo v galerii Prácheňského muzea po mnoho let a výstavy těchto tvůrců bývaly vždy hojně navštěvované. Celkem jsem v průběhu let představila 14 výstav surrealistické orientace. Na vernisáže přijížděli i autoři žánru literárního, básníci a spisovatelé, v jejichž tvorbě surrealismus rezonoval. Mnoho významných kulturních osobností prošlo v oněch letech muzejní galerií. Byla to vždy inspirativní setkávání, ze kterých se často odvíjely i další navazující výstavy. Velmi intenzívní tvůrčí duch se usídlil po řadu let ve zdech píseckého hradu.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
Foto Václava Komasová

Zapojte se do plánování budoucnosti města Písek

Město Písek začíná pracovat na novém strategickém plánu na dalších deset let. Pro jeho tvorbu je důležité, aby se do příprav zapojili i sami obyvatelé. Nově vytvořená anketa má za cíl zjistit, jak jsou občané spokojeni s kvalitou života ve městě a jakým směrem by se podle nich měl Písek dále rozvíjet.

Každý občan města může anketu vyplnit až **do 25. srpna 2024,** a to on-line na webu města, nebo fyzicky – vytištěný dotazník bude k dispozici na podatelnách městského úřadu (Velké náměstí 114/3, Budovcova 207/6) a v infocentru (Velké náměstí 1), kde je bude také možné odevzdat.

„Názory a zkušenosti obyvatel, patří mezi jedny z nejdůležitějších podkladů pro strategické plánování. Vaše účast v průzkumu přispěje k přesnějšímu vymezení témat, jimiž by se měl plán zabývat,“ řekl **zpracovatel strategického plánu města Jan Vozáb.** Vyplnění dotazníku zabere 15–20 minut.

Nová strategie se začala rodit v dubnu letošního roku. První na řadě byly analýzy prostředí, protože je potřeba znát současné problémy města i výzvy, jimž čelí či v budoucnu čelit může. *„V květnu a červnu jsme udělali průzkum mezi místními významnými firmami formou rozhovorů s jejich vedením, kterého se zúčastnilo 21 podniků. Získali jsme tak informace nejen o tom, jak se podnikům ve městě daří a jak se jim zde podniká, ale také informace o jejich dalších záměrech. Průzkum představuje cennou informaci o místní ekonomice a významný vstup do plánování strategie města na další roky, neboť rozvoj města je spjat s prosperitou místních firem a podnikatelů,“* uvedl Jan Vozáb.

Od podzimu bude následovat vlastní plánování, které bude realizovat Komise pro strategický rozvoj města Písku a poté zejména pracovní skupiny, které budou navrhovat vlastní priority a opatření strategického plánu. Ty komise projedná a následně doporučí zastupitelstvu ke schválení. **Jednání pracovních skupin budou otevřena i občanům.**

PODLE TZ MĚSTA PÍSEK

Ad písecký bazén a přestavba vodárny

(Z diskuse na www.piseckysvet.cz, do které se můžete zapojit...)

Poznámka k přestavbě vodárny na kemp – *„Našli se i tací, kteří vítají, že vodárna nechátrá…“*

Škoda jen, že už dávno někoho nenapadlo zchátralý venkovní areál plaveckého stadionu přestavět na funkční venkovní areál plaveckého stadionu. Úplně by stačilo zavézt ten padesátimetrový bazén pískem… Lákadlo pro senzace chtivé turisty: **„Vodu ať mají v bazénu Vodňany. Písek má v bazénu písek!“**

Dříve hojně navštěvovaná lokalita v klidné části uprostřed města už tolik let zanedbávána zeje prázdnotou nevyužita. Prý všechno pro lidi, pro občany města. Kdyby alespoň pro rodiče s malými dětmi v těchto tropických dnech. Je to ostuda. Mohli by si páni radní udělat pro inspiraci výjezdní zasedání třeba do nedalekých Strakonic…

LUDĚK BLAHA

Do Sladovny v Písku na čaj a med, nebo na pivo?

Pokud jste častými návštěvníky největší dětské galerie v Čechách, tak o mravencích už asi víte všechno, ale co víte o včelách? A co o bylinách? Nebo o dobách kdy ve Sladovně klíčil ječmen? Ve Sladovně, galerii hrou, na vás čekají stálé i nové výstavy, výprava do historie, výtvarný ateliér, nebo animační studio.

Konec prázdnin je už skoro na obzoru. Ale nebuďte smutní. Stále máte šanci užít alespoň jeden ze zbývajících dnů volna ve Sladovně. Jste hraví a zvídaví? Přijďte do Sladovny za prázdninovými zážitky!

Velkým lákadlem je výstava **Království včel a bylin**. V krásných kulisách stylové Luční čajovny a Včelího města zjistíte, jak důležité jsou včely a byliny. A jak jsou jejich světy propojeny. Prostřednictvím příběhu oba světy ožívají a vy máte příležitost si na vlastní kůži vyzkoušet pracovat jako včela, zatančit si osmičkový tanec, sbírat pyl, nebo ochutnat voňavý bylinkový čaj. Výstava je určena dětem od 3 do 10 let.

V **Hnízdě ilustrace** můžete zažít letní výtvarný ateliér Květopříběhy. S pomocí lektora objevíte, v jaké úžasné nástroje se mohou rostliny proměnit a jaký příběh vám chtějí vyprávět. Vlastníma rukama si vyrobíte jedinečné výtvarné pomůcky z přírodních materiálů a propadnete kouzlu experimentování s barvami. Výtvarný ateliér Květopříběhy nadchne děti i dospělé. Květopříběhy jsou sezónní záležitostí, takže svoji vstupenku si nezapomeňte rezervovat nejpozději do konce prázdnin.

Sladovna Písek – galerie hrou pro děti a jejich dospělé

Myslíme nejen na děti. Jedním z příkladů je **stálá expozice Sladovnictví**, ve které jsme letos na jaře obnovili a ozvláštnili její program. Je to kus historie, který patří k budově, k městu Písek, ke Sladovně. Stálou expozici Sladovnictví si nenechte ujít. Je to příjemně strávený čas pro celou rodinu. Společně s průvodcem prozkoumáte téměř všechna patra budovy, která byla postavena, aby se v ní vyráběl slad. Pobaví vás sladovnické a pivovarnické názvosloví a hravost českého jazyka. To vše v kontextu historie budovy Sladovny a pivovarnictví v Písku. Na konci cesty vás čeká malá ochutnávka. Ano, dojde i na pivo.

Zajděte i do Malé galerie, nebo do výstavy Radka Pilaře. Do obou sálů máte s jakoukoliv vstupenkou do Sladovny vstup zdarma.

V Malé galerii je aktuálně instalována **výstava Emilie Milerové**, manželky slavného výtvarníka Zdeňka Milera. Výstava Cesta představuje čínskou tušovou malbu a kaligrafii, které se paní Milerová věnuje od roku 2008.

Stálá výstava Radek Pilař je poctou písseckému rodákovi a významnému představiteli českého výtvarného umění. Věnoval se ilustraci, grafice, malbě, fotografii i filmové tvorbě. Přijďte ocenit obrovský výtvarný um autora notoricky známých postaviček Rumcajse, Manky, Cipíska, nebo samotného Večerníčka. Děti budou rády z pohovky v sále sledovat Rujmajse, zatímco vy si v klidu projdete výstavu. A navíc je tu příjemné klima i v těch největších vedrech.

Dílem Radka Pilaře je inspirováno **místo pro ty opravdu nejmenší – Pilařiště**. V prostředí harmonických barev a inspirujících obrazů objevují nejmenší návštěvníci pestré podněty lákajících k prozkoumání a hře.

Pro ty starší, včetně dospělých, doporučujeme **Animárium – Studio 1**. Můžete si tu hrát, zkoušet, experimentovat a zkoumat jak rozhýbat statické obrázky. Pod vedením lektora pochopíte základní principy, na kterých práce animátora stojí, a jak se dělá animovaný film. Doslova se do animace ponoříte. Co se stane, je jen na vás. Vy jste tvůrce. A nebojte se, nepotřebujete žádné technické dovednosti. Jen chuť pustit se do něčeho nového a prostě tvořit. A pokud máte velkou chuť: **V Animáriu probíhá během školního roku animační kroužek pro děti a v létě příměstské tábory. Sledujte web Sladovny Písek.**

Mraveniště v Písku zná asi každý. Je ve Sladovně nejoblíbenější dlouhodobou výstavou. Labyrint tunelů, mostů a skrýší ale prošel na začátku roku 2024 výraznou obměnou. Je čas prozkoumat, co se v Mraveništi změnilo. Mraveniště nejvíce ocení děti do 10 let.

Galerie hrou pro děti a jejich dospělé otevírá svoje sály každý den od 9 do 18 hodin až do konce srpna. Jednotlivé výstavy jsou přístupné v pěti 90 minutových blocích. Zájem návštěvníků je veliký. Proto vám doporučujeme vybrat si z aktuální nabídky a koupit vstupenky předem na webu ***sladovna.cz***.

A kde je ten slibovaný med? Ptejte se po něm na recepci Sladovny.

Přejeme všem krásný zbytek léta a na viděnou ve Sladovně Písek!

ŠÁRKA FRANTOVÁ
Foto: David Veis

ATHELAS: Tak jsme si tu všichni zbyli

Svítí slunce, nebe je modré a kolem mě lehce fouká teplý větřík. Jsem na zahrádce, sedím na svojí jógové podložce a jemně se protahuji, dýchám, a nakonec si lehám na záda. Moje tělo je příjemně uvolněné, hrudník je široký a srdce i plíce mají konečně dostatek prostoru. Ležím, vyživuji své tělo vědomým dechem a pozoruji to nádherné modré nebe. Je mi moc dobře.

Najednou začínají v mé mysli přistávat myšlenky. Krouží kolem mé hlavy jako zběsilý hurikán a já jim začínám naslouchat. Téma se zdá být víc než jasně: smrt a odchod z tohoto světa. Hádám, že si mě tohle téma dnes našlo i proto, že vedle mě leží kniha Moje milá smrti od Veroniky Hurdové, kterou poslední dny čtu.

Je to příběh mladé maminky tří dětí, které nečekaně zemřel manžel. Veronika v knize popisuje, jak vnímala odchod svého milovaného manžela, a jaké dary jí smrt blízkého do života přinesla.

A já, zatímco stále ležím na své jógové podložce, přemýšlím, jak asi tady a teď vnímají lidé smrt svého blízkého, kterého nedávno ztratili. Léto je v tomhle malinko kruté. Najednou si uvědomíme, že už nezažijeme čas s naším blízkým. Už nikdy nebudeme opejkat buřty se svým tátou, už nikdy nám naše milovaná babička neupeče ten výborný koláč z borůvek ze zahrádky. Naši milovaní nás už nikdy neobejmou na letní rodinné slavnosti a už nikdy se s nimi nebudeme moci pohádat a znovu se usmiřovat.

Už jsou to skoro tři roky, co odešel můj tatínek, o kterého nám v posledních měsících jeho života pomáhal pečovat právě Domácí hospic Athelas. A musím říct, že to první léto po jeho odchodu bylo nejtěžší. Najednou člověk vidí tu prázdnou díru, která v jeho životě je. O to víc je to vidět na rodinných oslavách, kde jeho energie chybí. Ta díra potřebuje čas na zacelení, ale stejně tam tak trochu vždycky bude, protože pokud jsme někoho milovali a on odešel, ta díra v našem srdci zůstane napořád.

Letos prožívám třetí léto po taťkově smrti a všichni v rodině už prožíváme ty teplé letní dny o něco lépe. Možná už jsme si prostě jen zvykli. O to víc mě to nutí přemýšlet nad tím, jak to teď všechno prožívají rodiny, kterým někdo zemřel nedávno.

Moje myšlenky se stáčejí na jednu milou ženu, která před pár měsíci zemřela. Byla v mém věku, pouhých 32 let, maminka dvou dětí, a její nemoc a následně odchod zasáhl mnoho lidí kolem. I mě. A protože jsem znala její rodinu, často na ně myslím a říkám si, jak se asi mají její děti, její přítel, rodiče, sestra. Jak moc těžké to pro ně všechny je.

Nejradši bych je všechny objala, protože sama moc dobře vím, jak těžké je ztratit blízkého člověka. A zároveň vím, že i odchod milovaného může proběhnout důstojně, s láskou a podporou celé rodiny a lidí s otevřeným srdcem, kterých je v Domácím hospici Athelas víc než dost.

A i přesto, že naši milovaní zemřou, my ostatní tu stále jsme. Tak nějak jsme si tu my všichni zbyli.

Jaké poselství vám chci dnes vlastně předat?

To, abychom si užívali čas léta se svou rodinou plnými doušky. Nikdy nevíme, kdy je to naposled. Buďme tu jeden pro druhého, zpomalme, přestaňme se hádat kvůli maličkostem.

A nezapomeňme, že na tu bolest ze ztráty tady nemusíme být sami. Vždycky kolem sebe máme někoho, kdo nám otevře svoje srdce a bude nám i v bolesti naslouchat. I my v hospici tohle svým klientům, rodinám a všem pozůstalým nabízíme. Podporu. Jsme tu pro vás a jsme připravení. Nikdy na to nemusíte být sami.

BARČA SMRČINOVÁ

ŠVEJKOVA NEDĚLE
Písek 1. září 2024
Turistický pochod a cyklojízda za poznáním Písecka
Start a cíl: CYKLOŠVEC, U Hřebčince 2509, Písek
www.cyklosvec.cz/svejkova-nedele

AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
NADACE JIHOČESKÉ CYKLOSTEZKY
Jihočeský kraj
Sedlická Strojírna, s.r.o.
CYKLOŠVEC www.cyklosvec.cz

A pokud by se mezi vámi, čtenáři Písecského světa, našel nějaký dárce, který by nás chtěl podpořit libovolnou částkou, můžete tak učinit na níže uvedený bankovní účet. Každá koruna od vás, kterou nám darujete, poputuje na nákup léků a zdravotnického materiálu pro naše pacienty.

Děkujeme

Číslo účtu: 8491450001/5500

Na charakteru záleží…

Prázdniny a dovolené jsou v plném proudu. Rodiče odpočívají a nabírají sil. Učitelé odpočívají a nabírají sil a také děti a studenti odpočívají a nabírají sil. A to je dobře, ale život se nezastavil. A i přes prázdniny máme v nemocnici dětské pacienty. Tak jako po celý rok. A s některými se potkávám i já. Někdy to jsou děti, které se sebepoškozují. Někdy děti, které ztratily motivaci studovat, maturovat, dělat nějaký sport, který si přejí možná v určitém období víc rodiče než oni. Někdy dokonce děti s okultním pozadím, jindy s traumatem, s psychiatrickou diagnózou, s dlouhou hospitalizací…

Jakou pak mám radost, když mi přijde pohlednice z Emirátů ze sportovního soustředění, nebo když ten chlapec na poslední chvíli zabere a skutečně odmaturuje, když jiný se vrátí po roce přerušení zpátky do školy, kterou studoval, ale s cennou zkušeností z praxe. Nebo i když se nevrátí do školy, kterou studoval, ale po čase začne studovat učňovský obor, který zdárně dokončí a zjistí, že má na to, aby šel ještě dál, a pak mi maminka napíše, že jsme zdárně odmaturovali. A moc za všechno děkujeme… A já mám z toho radost… A oni všichni ještě větší… Někdy je třeba pracovat s dítětem či s dospívajícím… Někdy je třeba pracovat s rodiči… A někdy i s učiteli… Jde o člověka. Jde o rodinu. A jde o budoucnost společnosti…

Dnešní společnost je taková, jaká byla „včera“ rodina a jednotlivci v ní. A dnešní rodina bude zase tvořit budoucí společnost. Jaká bude? A jaká je ta dnešní rodina? Mnohdy zápasící. A já nám všem držím palce. Protože tam, kde se zápasí, o něco jde. A domnívám se, že nejvíc jde o charakter člověka. Na charakteru záleží. Společnost bude taková, nakolik se lidé budou ochotni chtít učit dobrým, pravdivým a smysluplným věcem. Nakolik budou ochotni se měnit v laskavé a spravedlivé bytosti a nakolik budou chtít být užitečnými pro druhé i pro společnosti. A nakolik pro to všechno budou i ochotni přinášet oběti. Navzdory všem proudům lhostejnosti, hédonismu a sobectví, které dnes sílí a mnohdy jej najdeme i v nás samotných.

A chci nás všechny povzbudit v době, kdy odpočíváme a nabíráme síly a možná motivaci. A chci nás povzbudit příběhem. Nechci použít nějaký vlastní, abych zachoval mlčenlivost, chránil soukromí a důvěryhodnost. A tak mi dovolte sdílet příběh, kde ty principy jsou a kde i ten, který vychovává, je vychováván :-). A ten, který je vychováván, se mění:

„Na začátku školního roku stála třídní učitelka šesté třídy před svými bývalými pátáky. Přejela všechny děti pohledem a řekla, že je má všechny stejně ráda a ráda je vidí. Když to ale řekla na začátku páté třídy, byla to velká lež, neboť v poslední lavici seděl schoulený chlapec, kterého učitelka ráda neměla. Seznámila se s ním, stejně jako se všemi svými žáky, v loňském školním roce. Hned tehdy si všimla, že si nehraje se spolužáky, že má špinavé oblečení a že je cítit, jako by se dávno nemyl. V průběhu času byl vztah učitelky k tomuto žákovi čím dál horší a došlo to až tak daleko, že by nejraději všechny jeho práce přeškrtala červenou tužkou a dala mu za ně pětku.

Na konci roku ji ředitel školy požádal o napsání hodnocení svých žáků. Učitelka si hodnocení tohoto žáka nechala až na konec, protože nemohla najít nic dobrého, co by o něm napsala. Chtěla se inspirovat jeho předchozími hodnoceními, proto si je pročítala. Učitelka, která chlapce vedla v první třídě, napsala: „Je to překrásné dítě se zářivým úsměvem. Domácí úkoly dělá velmi pečlivě. Je radostí mít ho ve třídě.“ Ve druhé třídě o něm učitelka psala: „Vynikající žák, kterého si váží jeho kamarádi, má však problémy v rodině: matka trpí nevyléčitelnou nemocí a doma to má velmi těžké.“ Učitelka ve třetí třídě uváděla: „Smrt matky na chlapce velmi silně dolehla. Snaží se ze všech sil, otec však o něj nejeví žádný zájem a pokud nedojde k nějaké změně, odrazí se jeho těžký život brzy i na učení.“ Ve čtvrté třídě psala učitelka: „Chlapec neplní své povinnosti, o učení nemá zájem, nemá prakticky žádné kamarády, často usíná přímo ve třídě.“ Když učitelka hodnocení dočetla, velmi se sama před sebou zastyděla.

Cítila se ještě hůře, když jí chlapec donesl k Vánocům dárek. Byl zabalený do silného hnědého papíru. Některé děti se začaly smát, když učitelka z toho zchumlaného balíčku vyndala levný náramek, ve kterém chyběly některé kamínky, a lahvičku parfému plnou jenom do poloviny. Učitelka však zarazila smích ve třídě, když vykřikla: „To je ale krásný náramek!“ a hned si ho dala na ruku. Otevřela lahvičku s parfémem a několik kapek si stříkla na zápěstí. V ten den se chlapec po vyučování zdržel ve třídě, přišel k učitelce a řekl jí: „Dnes voníte tak krásně jako moje maminka.“ Po jeho odchodu učitelka dlouho plakala.

Od té doby se chlapec začal zlepšoval v učení a zanedlouho už patřil k nejlepším ve třídě.

Po čase dostala dopis od svého bývalého žáka, ve kterém jí psal, že dokončil střední školu s výbornými výsledky a vzpomíná na ni jako na svoji nejlepší a nejmilejší učitelku.

Po dalších pěti letech v dopise napsal, že přes všechny těžkosti už brzo dokončí univerzitu s nejlepším hodnocením a stále s láskou vzpomíná na svou nejlepší učitelku, kterou v životě potkal.

Čtyři roky poté dorazil další dopis. Tentokrát jí bývalý žák psal, že když dokončil univerzitu, rozhodl se ještě zvýšit úroveň svého vzdělání. Před jeho jménem stál tentokrát titul „doktor“. Také jí napsal, že je tou nejlepší učitelkou na světě.

Čas plynul. Od svého žáka dostala znovu dopis, ve kterém jí napsal, že se seznámil s dívkou, s níž se chce oženit. Jeho otec zemřel před dvěma roky a on by se rád zeptal, jestli by na jeho svatbě přijala místo, které obvykle patří ženichově matce. Učitelka s radostí souhlasila. Ve svatební den svého žáka si vzala onen náramek, který jí daroval, a koupila si stejný parfém, který jí daroval před lety a který mu připomínal maminku. Přivítali se, objali, a když mladý muž ucítil známou vůni, řekl učitelce: „Děkuji vám, že jste mi věřila, děkuji, že jste mi dala znát, že mě někdo má rád, že jste mě naučila věřit ve své síly a rozlišovat dobré od špatného“.

Učitelka mu se slzami v očích odpověděla: „Mýlíš se, to ty jsi mě všemu naučil. Dokud jsem se s tebou neseznámila, nebyla jsem dobrou učitelkou… Nevěděla jsem, co je to láska… Ty jsi mě to naučil. Naučil jsi mě, jak být spravedlivou, laskavou a srdečnou. To já tobě jsem vděčná za všechno, co jsem se ve svém životě naučila…“

„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.“ (Mat 5:8)

ROSŤA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Loučení se školkou si v Záhoří všichni užili

V uplynulém školním roce navštěvovalo Mateřskou školu Záhoří 48 dětí ve třech třídách.

Ve Velké třídě 18 nejstarších předškoláků úspěšně zvládlo zápis do základní školy (15 nastoupí do Záhoří, dva do Písku a jeden má odklad školní docházky). Fotografie zachycuje loučení předškoláků ve čtvrtek 27. 6. Všichni si loučení se školkou – začínající na školkové zahradě s rodiči, na obecním úřadě a s panem starostou, hledání pokladu s p. učitelkami i přespání ve školce – moc užili. Přejeme školákům hodně úsměvů do školních let!

Pavlína Voráčková, zástupce pro MŠ, a kolektiv pedagogů z Mateřské školy Záhoří

Aleš Procházka: „Je úžasné, že děti hrají divadlo!

Aleš Procházka byl letošním profesionálním hostem přehlídky Duhové divadlo, kterou každoročně v Písku pořádá waldorfská ZŠ Svobodná. Sedíme s Alešem v kavárně Travel café a já otvírám rozhovor první otázkou…

Aleš Procházka v píseckém Divadle Fráni Šrámka při besedě v rámci Duhového divadla 2024.

Jak se vám líbí v Písku, byl jste tu někdy předtím?
Byl jsem v Písku několikrát. Hráli jsme tu s Divadlem Pod Palmovkou i s dalšími divadly. Ale hlavně jsem tu točil se studenty písecké filmovky jejich absolventské filmy, to jsem tu strávil několik dní.

Vím, že jste z divadelní rodiny, stejně mi to nedá se nezeptat. Jak jste se dostal k herectví?
Táta mě odmalička brával do divadla, mně to přišlo úplně normální, nenapadlo mě vlastně, že bych mohl dělat něco jiného. Zajímavé je, že když jsem se pak dostal na DAMU, tak se moje bývalé učitelky ze základky divily, že zrovna já, Aleš – „ten stydlivej, co seděl v zadní lavici a nepřihlásil se, ani když to věděl…“ – jsem šel na DAMU.

Vy jste mi teď výborně nahrál na moji další otázku. Na přehlídce Duhové divadlo hrají převážně žáci osmých tříd, jaký jste byl vy v osmé třídě?
Strašně se mi líbily holky. Tím jsem se zaobíral dnem i nocí. *(Smích.)* Pak jsem měl moc rád rockovou muziku, ochutnal jsem první cigára… bylo to takové objevování, jak sebe sama, což je kolikrát nejtěžší, tak i okolního světa. Hodně jsem chtěl být rockový muzikant.

Hrál jste na nějaký nástroj?
Hrál jsem, celou základku jsem hrál na klavír. Trošku jsem směřoval na konzervatoř, a vlastně nechápu, kde se ve mně tehdy vzalo dost soudnosti, že jsem věděl, že bych u toho nástroje nemohl sedět šest sedm hodin denně a dřít. A pak jsem se naučil na kytaru a hrál ty rockový pecky.

Aleš Procházka je poměrně civilní jméno, lidí se jménem Aleš je asi 33 tisíc a Procházků je skoro 16 tisíc. Nepřemýšlel jste někdy o nějakém pseudonymu?
Nikdy. Dokonce když jsem se oženil, vzal jsem si herečku Mirku Pleštilovou, tak jsem nechtěl, aby si brala moje jméno. Občas mám pocit, že si lidé berou jiná jména, když mají pocit, že s tím jejich jménem to nejde. Hlavně jsem byl i hrdý na svou rodinu, tedy i na své jméno.

Kolik je dabérů v Čechách?
Dabér je odporné slovo, které já nesnáším!

Aha… co mám tedy říkat?
Dabing je herecká disciplína. Slovo dabér je pejorativní. Dabéři vznikli po revoluci, když se začaly dabovat ty tisíce filmů, tehdy ještě na kazetách, a vznikly soukromé televize, dabovaly se hodně různé věci, nekonečné seriály i porna. Takže část herců, kteří byli v divadlech, se oddělila a začali jen dabovat. A tím vznikli dabéři. A díky tady těm dabérům šel český dabing úplně do kopru a dostal se na to dno, kde je dneska. Jezdili ze studia do studia a bylo jim jedno, jestli dabují oscarový film nebo céčkový horror, kde lezou pětimetrová klíšťata. Dabing se přestal zkoušet, prostě rozsvítí se červená a jedeme. A tím šla kvalita hodně dolů. Proto je pro mě dabér slovo pejorativní. A je zajímavé, že i spousta zkušených novinářů to slovo používá – zemřel herec a dabér XY, to je jako kdybyste říkala, že herec v televizi je televizér, herec v rozhlase rozhlasér… I mnoho mých kolegů to slovo uráží.

***V dabingu propůjčil Aleš Procházka svůj hlas mnoha hvězdám** – Tomu Hanksovi, Kevinu Spaceymu, namluvil i agenta Coopera v kultovním Lynchově seriálu Twin Peaks, profesora Severuse Snapea v Harry Potterovi, šviháckého Kocoura v botách ve Shrekovi i Eoméra v Pánovi Prstenů. Autogramiáda v Divadle Fráni Šrámka.*

To jsem moc ráda, že jsme se na to dostali. Od teď budeme všichni říkat herec, který se věnuje dabingu.
Ano! Jsem prostě herec, který dělá jednu ze svých disciplín. Na prvním místě je pro mě divadlo, na druhém divadlo, na třetím divadlo a pak jsou ty filmy a potom rozhlas a na posledním místě dabing.

Co říkáte na youtubery a influencery, kteří něco nadabovali?
No to je strašné, to je hrozné! To je na té spodní příčce. Protože dabing je, tedy byl, herecká disciplína. A tedy když jí dělá neherec, je to okamžitě poznat, podobně jako na jevišti. V dabingu, v rozhlase by měla být řeč kultivovaná a mikrofon je hrozná svině a odhalí každou špatnost. I to, co by třeba na jevišti slyšet nebylo. Já mám třeba ostré sykavky. A to ten mikrofon všechno ukáže.

Díváte se radši na film s titulky, nebo nadabovaný?
S titulky, rozhodně. Originál je vždycky lepší. V originálu máte autentický projev toho herce. Dobrý dabing je služba. Česká dabingová škola byla dřív vyhlášená, protože tam dabovali herci. To ještě nebyli dabéři. Když jsem pak po revoluci vyjel za hranice ČR a slyšel jsem ty italské, německé, řecké dabingy, tak byly strašné. A teď už jsme na té samé úrovni.

Objevil jste díky načítání audioknih nějaké pěkné tituly?
Ano, díky audioknihám nebo četbám na pokračování se dostávám k nádherným titulům. A čtu je dokonce dvakrát, jednou si knihu připravím a po druhé nahrávám.

Dokončení na str. 18

Aleš Procházka: „Je úžasné, že děti hrají divadlo!

Dokončení ze str. 17

Znáte pojem waldorfská škola?
Znám, vím, že to je alternativní směr a vím, že je skvělý právě v tom, že se děti věnují kultuře. Divadlo, výtvarné umění, keramika, literatura… Vím, jak je to pro děti v tomhle věku důležité, aby si kulturu osvojily. A je krásné, když se pro ně třeba pak stane potřebnou. Aby pak, když jsou dospělí, tak kulturu vyhledávají, něco dělají amatérsky nebo prostě žijí kulturně.

To můžu jako absolventka waldorfské školy potvrdit, hodně to bylo vidět třeba při kovidu, kdy mnozí z nás začali tvořit umění sami od sebe. Nahrávaly se písničky, vznikala studentská rádia, moje sestra začala plést deku… A proto se musím zeptat: Jak jste na tom s rukodělnými činnostmi? Pletení, háčkování, šití nebo třeba keramika, která se na waldorfské škole běžně dělá?
Plést neumím, háčkovat taky ne, ale maminka mě od malička vedla k tomu abych byl samostatný a soběstačný chlap, takže zašít si ponožku a přišít si knoflík, vyžehlit košili, to umím – a docela mě to i baví. A nejvíc mě baví vaření!

Aleš Procházka s moderátorkou besedy a autorkou rozhovoru Alžbětou Čápovou.

Lákalo by vás se ještě něčemu takovému naučit? Třeba toření na hrnčířském kruhu?
Já jsem si nedávno koupil chalupu, a tam mě baví všechna ta fyzická práce, třeba štípat dříví. Protože ta moje práce je vlastně stavění vzdušných zámků. Tři měsíce zkoušíte, makáte, a nevíte, jestli se to bude líbit, nebo ne. Může se stát, že se odehraje deset představení a stáhne se to. To je na mé práci nemilé. Proto mě baví práce, kde je vidět okamžitý výsledek. U té fyzické činnosti si člověk skvěle pročistí hlavu, navíc má po půldni v kůlně hromadu voňavého dřeva, to mě hodně uspokojuje. U divadla je výsledek hodně nejistý. A když se díváte na představení, nevidíte za tím ty tři měsíce každodenní dřiny, navíc, čím je člověk na jevišti přirozenější, víc mu to hraje, tím víc je za tím odmakáno.

Poslední otázka dneška, jaký byl důvod, že jste souhlasil se spoluprací na Duhovém divadle?
Protože je to úžasné, že děti hrají divadlo! To je prostě fantastické! Já sám jsem chodil na gymnázium, při kterém běžel divadelní kroužek, ze kterého každoročně odcházel někdo na DAMU, takže jsem od mladička hrál divadlo. Je to skvělé, protože se děti setkají s literaturou a zároveň jsou nucené přemýšlet za postavy, které hrají, i pro jejich osobní život je to cenné, přemýšlet o druhých, o postavách v příbězích. Divadlo je kolektivní záležitost a to je podle mě taky dobrá zkušenost, že jsme v tom všichni společně, že to není žádná sólová disciplína. Pro kolektiv třídy je to úžasné.

ANKETA – zkuste si porovnat své odpovědi s Alešem Procházkou:

- *Kočka, nebo pes?* ––– ***Pes***
- *Káva, nebo čaj?* ––– ***Čaj***
- *Noční sova, nebo ranní ptáče?* ––– ***Noční sova***
- *Seriál, nebo film?* ––– ***Film***
- *Učit, nebo učit se?* ––– ***Učit***
- *Hory, nebo moře?* ––– ***Moře***
- *Pivo, nebo víno* ––– ***Pivo***
- *Apple, nebo android?* ––– ***Android***
- *Mácha, nebo Erben?* ––– ***Mácha***
- *Country, nebo dechovka?* ––– ***Country***
- *Retro, nebo moderní?* ––– ***Retro***
- *Fyzika, nebo chemie?* ––– ***Fyzika***
- *Sáňky, nebo boby?* ––– ***Sáňky***
- *Michelangelo, nebo da Vinci?* ––– ***da Vinci***
- *Babička Boženy Němcové, nebo Dědeček Járy Cimrmana?* ––– ***Babička***
- *Sherlock Holmes, nebo Hercule Poirot?* ––– ***Hercule Poirot***

Co byste popřál mladým hercům, někomu, kdo by se chtěl divadlu věnovat dál? Co byste jim vzkázal?
Pokud máš divadlo opravdu rád a chceš ho dělat, tak ho dělej. Ať tě neodradí, že se nedostaneš na nějakou školu, protože to není rozhodující ani vypovídající, že se někam nedostaneš. To přece neznamená, že z tebe nemůže být dobrý herec. Říká se, že kdo divadlo opravdu chce dělat, tak ho prostě dělat bude.

Děkuju za krásná slova.
Taky děkuji. Na shledanou!

ALŽBĚTA ČÁPOVÁ, foto Jiří Ryszawy

Pivovar k rozvoji turistiky

Křest nové turistické vizitky i sběratelské magnetky k rozvoji turistiky se uskutečnil 25. června před pivovarem Platan v Protivíně. Zleva Michal Voldřich – výrobní ředitel, Marcel Goetz – předseda odboru KČT ČPA, Martin Bukovinský – oblastní ředitel.

V Písku by mohl příští rok jezdit sdílený elektromobil

Písek by mohl příští rok pilotně testovat službu sdílení elektromobilu. Vůz by mohli využívat zaměstnanci městského úřadu i veřejnost.

Zapojení města do pilotního projektu nazvaného Peoplecar (pod hlavičkou Evropského inovačního a technologického institutu) schválila na svém červencovém jednání rada města. *„Cílem projektu Peoplecar je zvýšit povědomí o elektromobilitě a zjistit, jak velký by byl o službu sdílení auta ve městě velikosti Písku zájem,“* řekla **místostarostka Petra Trambová**. Projekt bude Písek realizovat v případě, že získá dotaci.

Půjčování vozu by probíhalo ve dvou režimech – v pracovním, pro zaměstnance městského úřadu na služební cesty, a privátním, kdy by vůz sloužil občanům, a to za mírný poplatek. Auto by bylo zaparkováno s největší pravděpodobností na Alšově náměstí, kde by byla zřízena nabíječka. Rezervace, placení i otevření by probíhalo přes aplikaci v mobilním telefonu

Celkové náklady na projekt by se pohybovaly kolem 740 000 korun a spoluúčast města by byla zhruba 260 000 korun. Provoz sdíleného vozu je v souladu s Plánem udržitelné mobility města Písek.

PODLE TZ MĚSTA PÍSEK

V hlavní roli opět čápi: stěhování, které se povedlo

Jsou obce, kde čápi hnízdí dlouhodobě, i když třeba nepravidelně. A jsou také obce, kde by o hnízdění čápů stáli, a i když jim možnosti formou umělých hnízd nabízejí, čápi jejich obci ignorují…

Protože všichni ptáci potřebují pro zajištění reprodukce nejen místo pro hnízda, ale i dostatek potravy pro vyvedení mláďat, může být ten nezájem způsobený právě nedostatkem potravní nabídky v okolí. Ale z mé zkušenosti vyplývá, že ani nabízené hnízdo, ani dostatečná nabídka potravy v okolí nemusí být zárukou, že se vaše obec bude konkrétnímu páru zamlouvat. Nepravidelná obsazenost hnízdišť může být způsobena třeba změnami podmínek v čase nebo rozdílným vkusem jednotlivých párů.

O Dobevi se dá říci, že ji čápi vyhledávají dost často. Proč ne, několik rybníků poblíž, také vlhké louky mohou poskytnout potravu, a kdyby bylo nejhůř, není problém zaletět si do rybniční rezervace na Řežabinci. Důvodem může být i to, že se v obci najde někdo, kdo by hnízdění čápů na svém objektu uvítal, a tak jim hnízdní možnost nabídne. To v Dobevi udělal majitel statku „U Hřebíků“, když na okraj střechy stodoly nainstaloval dřevěné kolo od vozu. Čápi v roce 1933 nabídku přijali a využívali ji až do doby, než se kolo rozpadlo. Ve snaze čápy na svém statku udržet nabídl majitel usedlosti čápům kolo trvanlivější – kovové. To ale čápi odmítli.

Hnízdění čápů na dřevěném kole bylo sledováno v letech 1951 a 1952 a poté v letech 1961 až 1965. V uvedených letech zde čápi vyvedli 19 mláďat, z nichž 16 bylo okroužkováno. Náhradní kovová podložka nebyla čápi využita a někdy před rokem 1980 ze střechy spadla. Zdá se, jako by čápi od roku 1966 ztratili o Dobev zájem. To se mělo změnit poté, co si manželé Procházkovi v roce 1988 postavili poblíž opravárenských dílen svůj dům.

Občas se sice v obci nějaký čáp objevil, ale o hnízdění se nepokoušel. Až na jaře 1995. Já jsem byl jako zoolog muzea docela „profláknutý“, a tak se na mne obraceli lidé s různými problémy, které se týkaly zvířat. Udělali to i Procházkovi, když mi zavolali do muzea a popisovali mi své problémy s čápem na střeše. Ten jim sedal na hřebenu střechy a cpal jim do komína klacky a větve. Přesvědčovali mne, že čápům fandí, ale komín rodinného domu má přeci jen jiný účel než jako hnízdní podložka pro čápy. Zprvu jsem nevěděl, jak pomoci – a radit, aby čápa neustále plašili, jsem nechtěl, a navíc by to asi nemělo smysl.

Pak mne napadlo řešení technické. Když se čáp nebude moci posadit na komín, třeba ho to odradí. Toho by se dalo dosáhnout, kdyby byl komín obalen nějakou překážkou, která by sice nebránila funkci komína, ale fyzicky by omezovala přístup na komín. Co takhle využít králíkářské pletivo? To se na venkově určitě najde a vytvarované do jakési drátěné skoro koule, připevněné kolem vrcholu komína, by mohlo být úspěšné. Ale to byl jen první krok, ten měl čápovi ztížit situaci ve stavbě hnízda na střeše rodinného domu. Dalším krokem by bylo odlákat ho. Bylo zřejmé, že se jedná o samce, který chce postavit hnízdo pro svou vyvolenou. Takže úspěch opatření bránícího ve stavbě hnízda na domě je třeba pojistit ještě nabídkou jiného (lepšího) hnízdiště. Pro tento účel se nabízel dub s proschlým vrcholem na pozemku bývalých opravárenských dílen, na dohled od domu manželů Procházkových. Dál už jsem nebyl pro čápy přínosem, protože se aktivity uhnízdit čápy po létech opět v Dobevi chopili místní občané. Kdo mohl nějak přispět, pomohl. Já jsem už u toho nebyl, nebylo mne třeba. Majitelé pozemku s dubem souhlasili s odříznutím jeho uschlého vrcholu a s umístěním hnízdního kola.

Hnízdo se čtyřmi mláďaty v červenci 2019, foto Karel Pecl

Pět mláďat na hnízdě v Dobevi v v roce 2023, foto Stanislav Chvapil.

Kroužkování mláďat s pomocí techniky v Dobevi 26. června 2024, foto Stanislav Chvapil

Kdo věnoval kolo od vozu, to nevím, to se na vsi vždy někde najde. Co však vím, že čápi toto náhradní hnízdo bez váhání přijali. Pravdou je, že první hnízdění v roce 1995 nebylo úspěšné. Na hnízdě byla nalezena tři neoplodněná vejce a dvě uhynulá mláďata. Důvodem mohlo být, že se zahnízdění v důsledku výše popsané situace zdrželo. Nebo se mohlo jednat o první hnízdění ještě ne zcela pohlavně vyvinutého páru, případně jednoho z partnerů. O tom by mohla svědčit skutečnost, že tento pár poté hnízdil na dubu úspěšně několik let. Po něm následovaly další páry. Celkem zde bylo, včetně letošního roku (tři mláďata), vyvedeno 73 mladých čápů bílých.

Letos čápi začali stavět hnízdo i jinde ve vsi, a tak se lidé domnívali, že jim už původní hnízdo nevyhovuje, protože zarůstá spodními větvemi. Z fotek S. Chvapila z letošního kroužkování je zřejmé, že větve nepřekážejí. A kdyby k tomu došlo, kroužkovatelé by je ořezali. I budování vedlejších hnízd zná skupina pro výzkum čápů. Není proto jednoduché vysvětlení, ale občas se to děje.

Přejme čápům další úspěšná hnízdění a manželům Procházkovým, kteří za toto hnízdiště vlastně mohou, další roky pozorování čapího rodinného života třeba z oken jejich domu.

Za konkrétní údaje o hnízdění dobevských čápů děkuji vedoucímu skupiny pro výzkum čápů a svému příteli, Stanislavu Chvapilovi.

RNDr. KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov

O Integračních službách Střediska pomoci

Integrační služby Střediska pomoci v Písku a Milevsku působí již druhým rokem a za tu dobu pomohly více jak třem stovkám klientů, kterými jsou osoby přicházející do ČR z území Ukrajiny v důsledku války s Ruskou federací. V tomto článku bychom vám rádi představili, jak taková pomoc probíhá.

Charita Písek

Otázky nám zodpověděla Jana Hronková, která v píseckých Integračních službách pracuje po celou dobu realizace projektu jako pracovnice v sociálních službách a s integrací klientů má bohaté zkušenosti.

Jak vnímáte vaši pozici ve Středisku, jak projekt Integrační služby funguje?
Jsme pro naše klienty takovým rozcestníkem, navádíme je kudy kam. Naše práce je hlavně zjistit, v jaké situaci se daný klient nachází, a poté ho nasměrovat tak, aby řešil své problémy správně, aby se mohl v co nejkratším možném čase zařadit do běžného života. S jednotlivými klienty řešíme jejich situaci individuálně. Také jde o jejich schopnosti adaptace, u každého je to jiné s ohledem na věk a zdravotní stav. Tito lidé po příjezdu do Česka nevědí, na koho se obrátit, jak se přihlásit na úřady, kde vyřídit patřičné doklady, kam přihlásit děti do školy. Mnohdy nemají téměř nic, a tak se dostávají k nám.

Kdo je typickým klientem Střediska pomoci, resp. Integračních služeb?
Může se jím stát prakticky kdokoliv, kdo se ocitne v tíživé situaci. Setkáváme se především s cizinci, kteří se nedomluví a jsou zde sami. Každý případ je jiný. Například seniorka, která je zde sama, několik let pracovala a nyní je velmi těžce nemocná. My jí pomáháme dostat se k lékaři, vozíme jí jídlo a oblečení, pomáháme také s nákupy. Také se nám ozvala maminka dvou dětí, která s nimi momentálně bydlí ve sklepním bytě v naprosto nevyhovujících podmínkách a šetří na kauci na byt v Písku. Pracuje a děti každý den jezdí do školy v Písku. My jí dopomáháme potravinami přes potravinovou banku, aby mohla dětem zajistit, co potřebují. Tato rodina pochází z Doněcké oblasti a nemá se kam vrátit. Obě tyto klientky mají vízum dočasné ochrany. Naše Středisko je zde i pro ty, kteří již integrací prošli, ale stane se jim něco nečekaného, nemají se na koho obrátit, protože jsou zde sami, a potřebují poradenství nebo materiální pomoc.

V čem spočívá integrace?
Pro klienty s jazykovou bariérou je orientace v novém prostředí složitá. Pomáháme jim například registrovat děti do škol, na obědy a vyplnit všechny formuláře s tím spojené. Půjčujeme jim také zdravotnické pomůcky. Zajišťujeme doprovody k lékařům a do nemocnice. Dále jim pomáháme vyplnit žádosti na Úřadu práce, kontrolujeme pracovní smlouvy, zda za ně zaměstnavatel odvádí zdravotní pojištění a jestli mají v pořádku víza. Máme také velmi dobře navázanou spolupráci s pojišťovnou VZP, když zjistíme nesrovnalosti, posíláme klienty na pobočku, kde je velmi důležitá také spolupráce s tlumočnicí *(pozn.: tou je Lidija Štetinová, se kterou jsme vám nabídli rozhovor v čísle 3/2024)* a ohledně víz spolupracujeme s Centrem na podporu integrace cizinců v Písku, kde mají zdarma právní služby a kde jim také pomáhají s nostrifikací diplomů, což je uznání zahraničního vzdělání a kvalifikace v ČR.

Váš záběr pomoci je tedy opravdu široký…
Ano, záběr pomoci je opravdu široký. Kromě již zmiňované podpory, poradenství, asistence a doprovodu pomáháme i materiálně: s vybavením pro malé děti, školáky, ošacením a další pomocí, mnohdy se jedná o věci z druhé ruky, hlavně u základních spotřebičů, jako je pračka a lednice. Materiál, který slouží k pomoci potřebným, získáváme díky různým sbírkám, a hlavně díky dobrým lidem, kteří reagují na naše výzvy pomoci. Nově příchozím jsme také pomáhali se stěhováním do přidělených bytů od obcí, které byly většinou prázdné. Tuto pomoc jsme zajistili díky dobrovolníkům z Probačního domu v Písku, se kterými dlouhodobě spolupracujeme, a jejich pomoci si vážíme. Doplňkovou činností je výdej čerstvých i trvanlivých potravin. Je to skvělý komunikační nástroj, jak s novými klienty navázat spolupráci a zmapovat jejich reálnou situaci. Díky tomu jim pak můžeme individuálně nastavit potřebnou míru podpory a spolupráce. Také zjišťujeme, jak jsou na tom s češtinou, zda jsou úplní začátečníci, nebo se již dokáží domluvit, a podle toho jim doporučujeme kurzy českého jazyka pro cizince.

Pracovnice Charity Písek Jana Hronková (vlevo) s klientkou v terénu.

Kdy spolupráce s vámi končí?
Díky pravidelnému setkávání s našimi klienty vidíme, jak postupují, a podle toho volíme další způsob podpory. Pokud vidíme, že se situace klienta stabilizovala, má práci, děti chodí do školy a mají zajištěny všechny základní potřeby, pak naše spolupráce končí. Vyvstanou-li v jeho životě nové skutečnosti, se kterými si neví rady, a potřebuje podporu, může se na nás znovu obrátit. Projekt Integrační služby Střediska pomoci může být realizován díky dotacím Evropské unie a bude končit v prosinci 2024.

Michaela Zohnová a kolektiv Charity Písek

Projekt INTEGRAČNÍ SLUŽBY Střediska pomoci
číslo projektu: CZ.03.02.01/00/22_099/0000770
Spolufinancováno Evropskou unií
MPSV

Jak se chovat ve vlně veder

1. Dodržujte pitný režim
Denní příjem tekutin: **děti do 20 kg: cca 2 litry, dospělí: 3 litry a více**, zejména při tělesné námaze. Nejlépe čistou vodu, neslazené minerálky, ovocné čaje. Pozor zejména u malých dětí a seniorů, kteří často nemají pocit žízně. Vždy noste vodu s sebou a pijte průběžně.

2. Jezte lehká, snadno stravitelná jídla
V horkých dnech jsou ideální zeleninové saláty bez majonézy, lehká masa (drůbež, králík, ryby) a zakysané mléčné výrobky. Ovoce je skvělé jako svačinka.

3. Omezte fyzickou zátěž a stres
Fyzická námaha v horku znamená rychlejší ztrátu tekutin a zvýšení vnitřní teploty, což je nebezpečné zejména pro kardiaky a seniory. Rizikovou činností je i práce na zahrádce.

4. Vyhněte se přímému slunci
Nejrizikovější doba je mezi 11. a 15. h. Pokud musíte ven, použijte pokrývku hlavy, sluneční brýle a ochranný krém.

5. Pozor na přehřátí organismu v zaparkovaných autech i kočárcích

„Horké dny jsou výzvou, abychom si více všímali nejen svých blízkých, ale také sousedů a třeba i lidí na ulici či v dopravním prostředku. Přehřátí a nedostatek tekutin dokáže snadno zapříčinit kolaps nejen u seniorů a chronicky nemocných," upozorňuje ***Ludmila Kučerová, Charita ČR.***

Hudba na pomezí: Interpret Janáčkova večera

Hudebníci židovského původu začali v Písku vystupovat na veřejných aktivitách písecké kulturní scény. Místní hudbu meziválečného období utvářelo několik hudebních spolků a zde vystupující významné osobnosti. K nim patřil známý skladatel Leoš Janáček. V městském koloritu bychom však našli i několik místních pěvců s civilním zaměstnáním.

Když řady píseckých lékařů rozšířil roku 1923 Oskar Tauber, vrcholilo zde několik kulturních aktivit spojených se zpěvem. Místní pěvecké aktivity měly vedle synagogální hudby dlouhou tradici. Pro Taubera navíc nebylo nové působiště neznámé. Z nedalekého Hradiště pocházela jeho manželka Alžběta, dcera místního hostinského Augusta Brejchy.

Tauber se narodil v Přerově dne 14. února 1880 do německy mluvící židovské rodiny. Po studiu medicíny na vídeňské univerzitě působil v Novém Jičíně, kde se narodily jeho děti, Věra a Otto. Vztah k židovským kořenům je možné v Písku zaznamenat na jeho pozici náhradníka v zastupitelstvu místní židovské náboženské obce. Jako písecký lékař zahájil svou praxi v Kollárově ulici čp. 731 v domě stavitele Hrubce. Od roku 1934 dále ordinoval v prostorách hostince Bílá růže v tehdejší Hálkově ulici, dnes známé jako Fráni Šrámka.

Od roku 1924 jezdil do Písku Leoš Janáček. Vedle jeho hudebních kolegů zde navštěvoval zejména manželku obchodníka se starožitnostmi Kamilu Stösslovou, jejímž prostřednictvím vyzval písecké ke konání koncertu z jeho skladeb. Alois Kodl tak navrhl organizaci tzv. Janáčkova večera a vzhledem k osloveným pěveckým a filharmonickým spolkům byl ustanoven neutrální výbor. Díky Cyrilu Vymetalovi došlo k návrhu spolupráce Hlaholu a Filharmonického spolku Smetana. Po dlouhém jednání Janáčka s Vymetalem program našel finální podobu nejen v zredukovaném počtu skladeb, ale i v obsazení.

S tímto Janáčkovým večerem začíná písecká hudební aktivita doktora Taubera. Kodl v korespondenci s Janáčkem přibližuje Tauberovy zkušenosti s hudbou. V souvislosti se Zápisníkem zmizelého byl Kodlem navržen na solo vedle Karla Zavřela. Uvádí i Tauberův lyrický tenor do c a chuť zpívat. Čtenáře však zaujme jeho absolvování židovské školy kantorské, jež prameny nedokládají. Jaroslav Mácha ve své práci zmiňuje Tauberův tenor, doplňující hudební činnost rabína Grünbergera v písecké synagoze.

Očekávaný koncert se konal 2. května 1925 v písecké sokolovně za přítomnosti autora a starosty města. Všechny tři části řídil dirigent Cyril Vymetal. Pořad probíhal v pořadí: „Sonáta pro housle a klavír", „Zápisník zmizelého" (kde společně s inženýrem Robertem Sychrovským a pěvkyní Lilly Nordgart - Němečkovou účinkoval i Oskar Tauber) a „Lašské tance pro orchestr". V „Sonátě pro housle a klavír" se objevil také Gilbert Back, jeden z žáků Otakara Ševčíka.

Krátce po koncertu došlo ke kritikám v písecském tisku. Již 8. května otiskl Písecký kraj kritiku anonymního autora podepsaného jako J., který považoval za nepochopitelné, že tenorovou část zpíval Tauber. Neshledal ani výcvik hlasu s resonancí v dutinách. Vše přikládá, za předpokladu Tauberova vzdělání, špatnému učiteli. Mírnější hodnocení uvádí sbormistr Král z Březnice v Píseckých listech. Vyzývá k vděčnosti za to, že Tauber „Zápisník zmizelého" tak obětavě nastudoval.

Výše uvedená kritika jistého J. však nenechala veřejnost chladnou. Nešlo pouze o kritické hodnocení Taubera, ale i jeho kolegů a vůbec celého provedení. V dalším Píseckém kraji z 15. května se přihlásil k autorství kritiky místní profesor Theodor Bílý. Z vlastního pocitu spravedlivé a věcné kritiky své soudy obhajoval zásadou, že *„kritika musí upozorňovati a vytýkati nahodilé chyby a pod., ne ale hýčkati..."* Toto zásadové nebo náročné stanovisko doplnila samotná redakce tohoto týdeníku s poukázáním na skutečnost, že kandidát na tenor požadoval několikatisícový honorář, přičemž Tauber tuto roli přijal ochotnicky a zcela zdarma. Velmi brzy po jejím zveřejnění poslala Kamila Stösslová Janáčkovi dopis se sdělením: *„Teď zasílám vám dvoje časopisy abyste sám posoudil, jak hrubě je Dr. Tauber špiněn. Jeho výkon nebyl tak skvělý, ale přecc jen to bylo na něho dost. Až pan prof. Vymetal přijede na premieru osobně s vámi o tom pohovoří."* Janáček se k názoru víceméně přiklonil odpovědí o den později: *„Chudák Dr. Tauber! Dělal, co mohl, i když to dobré, tj. vzorné nebylo."*

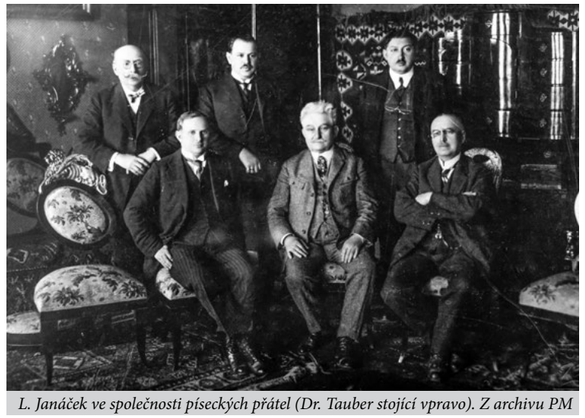
L. Janáček ve společnosti píseckých přátel (Dr. Tauber stojící vpravo). Z archivu PM

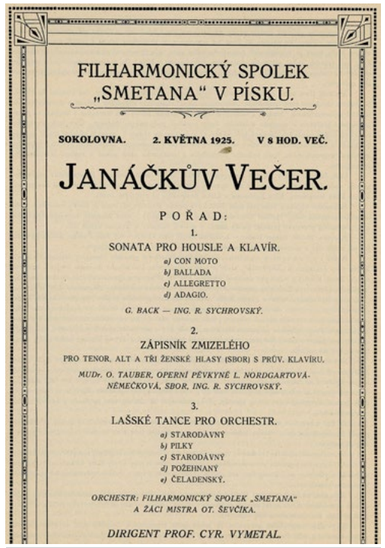
FILHARMONICKÝ SPOLEK „SMETANA" V PÍSKU.

SOKOLOVNA. 2. KVĚTNA 1925. V 8 HOD. VEČ.

JANÁČKŮV VEČER.

POŘAD:

1.
SONATA PRO HOUSLE A KLAVÍR.
a) CON MOTO
b) BALLADA
c) ALLEGRETTO
d) ADAGIO.
G. BACK — ING. R. SYCHROVSKÝ.

2.
ZÁPISNÍK ZMIZELÉHO
PRO TENOR, ALT A TŘI ŽENSKÉ HLASY (SBOR) S PRŮV. KLAVÍRU.
MUDr. O. TAUBER, OPERNÍ PĚVKYNĚ L. NORDGARTOVÁ-NĚMEČKOVÁ, SBOR. ING. R. SYCHROVSKÝ.

3.
LAŠSKÉ TANCE PRO ORCHESTR.
a) STARODÁVNÝ
b) PILKY
c) STARODÁVNÝ
d) POŽEHNANÝ
e) ČELADENSKÝ.

ORCHESTR: FILHARMONICKÝ SPOLEK „SMETANA" A ŽÁCI MISTRA OT. ŠEVČÍKA.

DIRIGENT PROF. CYR. VYMETAL.

Plakát k Janáčkovu večeru 2. května 1925. Ze sbírek Prácheňského muzea v Písku.

Jinou činnost po zmíněných kritikách dokládá až program Večera polské hudby 11. února 1930, kdy se Filharmonický spolek Smetana snažil veřejnosti nabídnout komorní skladby polských autorů, čímž Tauber posílil komorní soubor. Jeho aktivity lze zaznamenat v souvislosti s rokem 1928, kdy se stal členem výboru spolku. Během dvacetiletého trvání souboru je mezi členy zaznamenán jako hráč na cello. Dále jako člen výboru byl přítomen na pravidelných valných hromadách.

Tauberův život skončil tragicky 13. prosince 1942 v důsledku postupujících protižidovských omezení a deportace do terezínského ghetta. Navzdory nastíněným kritikám, u nichž nedokážeme objektivně určit, zda šlo o osobní zaujetí, špatné provedení, interpretovu indispozici, či očekávání profesionálního výkonu, lze souhlasit se soudobou reflexí Zbyňka Samšuka. Tauber a někteří jeho kolegové nebyli profesionálními hudebníky a s ohledem na tento fakt bylo jejich ochotnické zapojení do koncertu uspokojivé. Po hudební stránce, díky dobovým programům a anotacím je možné poukázat, že doktor Tauber vedle dalších osobností skromně rozšířil společenský okruh Leoše Janáčka, v současné době méně znalou veřejností omezován na připomínky skladatelova kontaktu s Kamilou Stösslovou.

JOSEF MOTYKA
Spolupracovník Prácheňského muzea

Narodili se:

18. 6. Bc. Ivaně Kostohryzové, Temešvár, syn Matěj Václav Bárta
18. 6. Janě Kepkové, Písek, dcera Karolína Příhodová
19. 6. Denise Jáchymové, Písek, dcera Josefina Hudáková
19. 6. Vendule Hroncové, Sepekov, syn Vít Hronec
20. 6. Janě Bornové, Stará Dobev, dcera Madlen Korchová
21. 6. Lucii Kučava, Strakonice, syn Mikuláš Kučava
21. 6. Bc. Jitce Maňhalové, Nuzov, dcera Marie Maňhalová
21. 6. Karolíně Dlouhé, Týn n. Vlt., dcera Adéla Dlouhá
23. 6. Petře Fořtové, Milevsko, syn Matěj Jílek
24. 6. Ivetě Miňhové, Bohunice, syn Dominik Ťažár
24. 6. BcA. Martině Drábové, Blatná, syn Lukáš Dráb
24. 6. Kateřině Poskočilové, Písek, syn Matouš Poskočil
25. 6. Monice Píchové, Libějovice, dcera Eliška Marková
25. 6. Lucii Kellnerové, Prachatice, dcera Sofie Gerhardová
26. 6. Janě Posnerové, Písek, dcera Zdeňka Němečková
26. 6. Michaele Haškovcové, Milevsko, syn Eduard Haškovec
26. 6. Evě Pešlové, Písek, syn Antonín Pešl
29. 6. Ing. Lucii Jařábkové, Týn n. Vlt., dcera Viktorie Jeřábková
29. 6. Evě Viktorové, Bělčice, syn Václav Viktora
30. 6. Vendule Kroupové, Drachkov, dcera Anita Kroupová
30. 6. Tereze Nevolné, Milevsko, syn Jonáš Nevolný
1. 7. Nele Tajblové, Písek, syn Kryštof Tajbl
2. 7. Veronice Kuncové, Březnice, dcera Natálie Kuncová
2. 7. Kristýně Vlachové, Protivín, syn Sebastian Vlach
3. 7. Nikole Kloudové, Blatná, syn Jan Fišer
3. 7. Lenutsa Shiman, Kluky, dcera Leyla Shiman
4. 7. Ing. Barboře Dumsové, Zdíkov, dcera Amálie Michálková
4. 7. Natalii Myroniuk, Písek, dcera Jaryna Myroniuk
5. 7. Karolíně Ševčíkové, Ratibořˇ, dcera Viktorie Ševčíková
7. 7. Alině Chonka, Vodňany, dcera Emílie Chonka
8. 7. Terezii Rejšek, Střelské Hoštice, syn Jindřich Rejšek
9. 7. Veronice Sokolové, Písek, syn Brian Sokol
10. 7. Bc. Ivě Černé, Prachatice, syn Tadeáš Grametbauer
10. 7. Renatě Průšové, Vodňany, dcera Viktorie Leopoldová
10. 7. Nele Rajcsekové, Záboří, dcera Anna Veverková
11. 7. Lence Nejedlé, Písek, dcera Eliška Smolová
12. 7. Bc. Tereze Hrodkové, Bechyně, syn Samuel Vančura
12. 7. Pavlíně Kozákové, Nuzov, dcera Anna Kozáková
13. 7. Bc. Tereze Smolové, Písek, syn Tadeáš Koc
14. 7. Elišce Pšeničkové, Pohnánec, syn Teodor Pšenička
14. 7. Yevheniie Fohel, Písek, syn Dominik Fohel
15. 7. Monice Marešové, Milevsko, dcera Sofie Pavlátová
15. 7. Magdaléně Práškové, Milevsko, syn Kristián Prášek

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

18. 6. Václav Kačírek, Semice, 75 let
19. 6. Hana Svobodová, Písek, 73 let
21. 6. Stanislav Hrdlička, Písek, 70 let
21. 6. Jan Kašpar, Písek, 71 let
23. 6. František Sýkora, Písek, 75 let
23. 6. Vladislav Brůha, Písek, 63 let
25. 6. Václav Vimr, Písek, 92 let
24. 6. Lucie Pekárková, Písek, 17 let
27. 6. Jaroslav Lanc, Milevsko, 91 let
27. 6. Marie Dvořáková, Bernartice, 74 let
28. 6. Marie Danyiová, Písek, 77 let
30. 6. Roland Jileček, Písek, 69 let
30. 6. Jan Hanetšleger, Písek, 83 let
27. 6. Ladislav Zoubek, Písek, 71 let
30. 6. Stanislav Brčák, Písek, 82 let
2. 7. Václav Hajný, Písek, 75 let
3. 7. Jana Čurdová, Protivín, 80 let
3. 7. Jaroslava Vokatá, Čimelice, 78 let
6. 7. Tomáš Jakubík, Zběšičky, 31 let
5. 7. Jelena Hašková, Písek, 95 let
7. 7. Ivana Hejná, Stará Dobev, 81 let
8. 7. Alena Němcová, Písek, 66 let
8. 7. Ilona Žižková, Varvažov, 81 let
10. 7. Jitka Veinertová, Písek, 96 let
11. 7. František Griesl, Bernartice, 81 let
11. 7. Emílie Nůsková, Písek, 80 let
12. 7. Jaroslav Štěcha, Písek, 72 let
12. 7. Karel Černý, Písek, 76 let
12. 7. Štefan Gaži, Písek, 78 let
16. 7. Jiřina Sixlová, Mirotice, 96 let

Pohřební služba AVE FENIX

15. 6. Petr Karlík, Údraž, 77 let
23. 6. Viliam Bodie, České Budějovice, nedož. 67 let
24. 6. Jarmila Žlábková, Písek, 76 let
24. 6. Stanislav Žemlička, ČB, nedož.75 let
25. 6. Květoslava Holková, Písek 83 let
27. 6. Renata Titlová, Písek, 74 let
28. 6. Zdeněk Chval, Rožnov, nedož. 77 let
28. 6. Milena Pěnkavová, Trhové Sviny, nedož. 77 let
29. 6. Miroslava Vaněčková, Zlivice, nedož. 80 let
1. 7. Rudolf Danihel, Písek, nedož. 66 let
8. 7. Blažena Ceplechová, Topělec, 95 let
9. 7. Jarmila Prosková, Kluky, nedož. 92 let
10. 7. Božena Bělíková, Písek, 81 let
10. 7. Karel Vondrášek, Písek, 84 let
11. 7. Margita Ondrová, Drhovle, 64 let
13. 7. Bc. Jiří Houdek, Písek, 70 let

Pohřební služba AVE FENIX
(pokračovatel Pohřební služby Foitová – Vrba)
Písek, Harantova 415, tel. **382 218 021, 727 837 800**
stálá služba – 24 hod., SO, NE, svátky – tel. 720 284 921
VŠECHNY DRUHY POHŘBŮ
profesionální služby, převozy po celé ČR
e-mail: **avefenixpisekps@seznam.cz**, ***www.psavefenix.cz***

Jakoukoli inzerci, poděkování,
vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky, nabídky či poptávky aj. v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz domluvíte na tel. **607 777 993** nebo e-mailem: ***inzerce@piseckysvet.cz***
CENY MÍRNÉ, OD 200,- Kč

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477
MOBIL NONSTOP
606 627 983 ▪ 602 553 056
e-mail: habich@habichps.cz
www.pohrebnisluzbapisek.cz
ZNAK KVALITY CECH HROBNICKÝ
STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY
Nejstarší a největší pohřební služba v Písku 48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Turnaj oddílu Rytířů v Písku

Krásné zážitky a překvapivé okamžiky bylo možné prožít v průběhu uzavřeného turnaje oddílu Rytířů v Písku 8. června. Soutěžilo se v umění sebeobrany taekwon-do ITF ve třech disciplínách: v boji, sestavách a nově v DO.

Hostem turnaje byl starosta města Písku Michal Čapek, který nám pomohl připravit prostory pro turnaj, zahájil spolu s trenérem Stanislavem Hlinkou úvodní ceremonie a také podepsal jménem hostícího města Písek diplomy. Poté obdržel od organizátora spolku Rytířů menší dárek.

Turnaj byl unikátní společnou účastí se závodníky, kteří mají i zdravotní znevýhodnění. Bylo možné vidět velmi pěkné výkony závodníků, kteří dokázali nejdříve zvítězit sami nad sebou, i když jsou mnohdy ohraničeni znevýhodněním. V průběhu turnaje měl každý možnost pocítit, jaké je to vyhrát (i prohrát) a obdržet odměnu, např. diplom, medaili, dle umístění v turnaji. Šampiónem turnaje se stal Tomáš Urych, který se umístil na dvou prvních místech v zápase a sestavách, a Jana Poštulková, která se umístila na první místě v nové disciplíně DO. Velmi hezké výkony předvedl David Housar, kterému se povedlo získat dvě medaile za umístění na druhém a třetím místě. Velkým překvapením byl úspěch Michaela Jirouta (podařilo se mu získat v oddíle rytířů statut rytíře-kavalíra), který se umístil na velmi pěkném třetím místě z celkového počtu sedmi závodníků. Březnický oddíl byl také velmi úspěšný. Vladimír Poštulka junior se umístil na druhém místě v boji a Vladimír Poštulka senior se umístil na třetím místě v sestavách.

Účast na turnaji je velmi důležitou součástí cvičení v taekwon-do ITF. Skrze prožitek dochází k vnitřnímu a vnějšímu rozvoji osobnosti, dovedností, občas může dojít k „aha momentům“, jež mohou rozvinout člověka jako celek spolu s uvědoměním si svých emocí a pocitů. Turnajem se prolínala koncepce Adapted Taekwon-Do a zásady zdvořilosti, čestnosti, vytrvalosti, sebeovládání a nezdolného ducha. Není lehké se těmito zásadami během turnaje řídit. Prožili jsme velký den s ostatními závodníky turnaje. Následně jsme si mohli užít program slavností města Písek a navštívili místní výborné restaurace.

Písek je velmi hezké historické město, kde se návštěvník cítí příjemně. Děkujeme panu starostovi města Písku a organizaci Sokol za umožnění tohoto turnaje v místní tělocvičně.

ODDÍL RYTÍŘŮ

Nábor k umění sebeobrany
TAEKWON – DO ITF, 2024/2025
Mirovicko, Březnicko, Písecko
lev@rytiri.eu, tel. **608977302**

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

7		4		9				3
				2		1	4	
		9	8	4				
	1		3	8	4		7	
3					2	9		
4	7						5	8
	9					2		7
	4		9		5		3	
8		6	2					

		8		9				
	3		7	5				
						3	4	
4	8				5		6	
3			1					
			4			1		5
2		7		3	6			
		5					3	4
	9		5		1			7

ZALOŽENÍ SOKOLSKÉ JEDNOTY V PÍSKU: Přímým podnětem byl výlet příbramského Sokola v červenci 1867 přes Písek na Zvíkov. Písecké občany Sokolové tak uchvátili, že se brzy na to sešlo 33 občanů města, aby připravili založení Sokola. První cvičení se konalo 15. října 1868 v dnešní Heydukově ulici č. p. 101 (viz kresba) – ve starém ***... /TAJENKA/...*** V září 1885 začala sbírka s heslem „Na novou tělocvičnu“. Slavnostní otevření písecké sokolovny jako první sokolovny v kraji se uskutečnilo v srpnu 1896.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 8. SRPNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, připište své **jméno, adresu a telefon.**

AT, ATEROM, DAIM, EA, EGA, EOS, PARSU, TAT, POTERNE, PROA, TAI	ŘÍMSKY 2001	ZKR. LETIŠTĚ AALBORG	VÁHOVÁ JEDNOTKA	Začátek tajenky	VODNATELNOST	BOBIZAČNÍ SLABIKA	PRAMÁTI	CHEM. ZNAČKA KUCHYŇSKÉ SOLI	KIRGIZSKÉ DOSTIHY		BEETHOVENOVA 5. SYMFONIE	KÁCET (ŘÍDČ.)	MÍT STÁLE NA ZŘETELI		KOŽNÍ NÁDOR	ČEŠKA
JIHOAMERICKÁ ŘEKA										OSTRAVSKO KARVINSKÉ DOLY				INCIÁLY FOTBALISTY PANENKY / INICIÁLY REŽISÉRA LIPSKÉHO		
NAKLÁDAT DO MARINÁDY										DEN V TÝDNU / ARABSKÝ STÁT						
SLOVENSKÉ MĚSTO						KÓD LET. SPOL. AIR CANADA / ČASOPIS PRO ŽENY			VALIT / OBCHODNÍ AKADEMIE							
	ANGL. LYŽE	BALZÁM / OBUV (NÁŘ.)					ŽADONIT / MOJI							ZN. RHENIA / NECHÁPAVÁ		
ZN. ANTIMONU			FRANCOUZSKY DANĚK / AKKÁDSKÁ PODSTATA BYTÍ					NĚKDEJŠÍ ZN. ČEPELEK / VOUS POD NOSEM					ZPOLA (NÁŘEČNĚ) / KONČINA			
POLSKÝ ASTRONOM									AKADEMIE VĚD / NEJVYŠŠÍ KARTA			OPAK TEPLA / KOBYLKA				
EVROPANKA							NEPLESAT / VŘÍSKOT								MŘÍŽKA K OPEKÁNÍ MASA	PANOVNICKÝ STOLEC
	MEZINÁRODNÍ KÓD LESOTHA	ZKRATKA NUKLEOVÉ KYSELINY / PLANETKA				KRMIT SE / PŘEDLOŽKA					POVEL PRO PSA / MRKNUTÍ					
LESÍK					ŘÍMSKÝ KRUTOVLÁDCE / ANGL. REFORMA					DRUH OZDOBNÉHO KAMENE / ČESKÁ POLITICKÁ STRANA						
ŠERO								THAJSKÁ PLOŠNÁ MÍRA	Konec tajenky / VÝROBCE POČÍTAČOVÝCH HER							
ZN. OSMIA			USEDNUTÍ / TRPASLIČÍ PINČ				UNYLÁ / BEZBARVÝ HOŘLAVÝ PLYN PRO SVÁŘENÍ							ZKRATKA TELEVIZNÍHO ZPRAVODAJSTVÍ / POBÝVAT		
	SVĚTOVÝ POHÁR	OBVODOVÁ ČÁST KOLA / FOUSATÉ				AMATÉRSKÁ ATLET. ASOCIACE / VKLAD				MEZINÁRODNÍ KÓD EGYPTA	STROJÍRENSKÝ PODNIK / NEROVNĚ				OHLÁŠENÍ, OZNÁMENÍ NABÍDKY	ZÁCHOD
LIDÉ S MOHUTNOU MUSKULATUROU									POZDNÍ DOBA KAMENNÁ / ITAL. PROZAIK							
FRANCOUZSKY ZADNÍ BRANKA								ITAL. ŘEKA / DOMÁCKY OTAKAR				NÁPOJ Z RÉVY / JMÉNO MACHÁLKOVÉ				
	SPZ ÚSTÍ NAD LABEM / NÁHLE			DVOUKOLÝ DOPRAVNÍ PROSTŘEDEK / TAKOVÁ (NÁŘEČ.)									KÓD TANZANIE / ZKR. ZÁKLADNÍCH PROSTŘEDKŮ			
ZASÍT					NAJEDENO / VÝBUŠNINA					ŘÍZNUTÍ / VĚNOVANÝ PŘEDMĚT				NÁZEV HLÁSKY / ANGL. PLESKNUTÍ		
SOUHLASIT						POPĚVEK / CHEM. ZN. BISMUTU			ANGLICKY DIOPTRIE / ZKR. AMER. COMPUTEROVÉ FIRMY							
OTEC (KNIŽNĚ)			HLAVNÍ MĚSTO DÁNSKA										ANGL. SKUTEK			
MOJE			ALENČIN					PLAVIDLO ASIJSKÉ					ČAJOVÁ RŮŽE			